Библијске лекције

Благослови из биографија

Св. 94. Бр. 1
јануар – март 2018.

Садржај:

1. Кандидат за небо	5
2. Енигма искушења	10
3. Јовљево трпљење	15
4. Само Богу слава	20
5. Време духовне кризе	26
6. Оживљавање остатка	31
7. Активно поверење	36
8. Планирање победоносних породица	41
9. Из слабости у снагу	47
10. Измољен од Господа	52
11. Посвећено дете	57
12. Од Ихавода до Евенезера	62
13. Последњи израиљски судија	67

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без каквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради ( ) додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Издавач:	Seventh Day Adventist Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
За Србију:	Унија Реформног Покрета Адвентиста седмог дана Моравска 8 - Неимар 11000 Београд
Тел/Факс:	(011) 2430-947
е-маил	unita2@ EUnet.rs
Internet:	http://www.reformnipokretasd.com
У цитираним Библијским стиховима кориштен је превод:	Biblija: Даничић-Караџић Библије
Превод са енглеског:	Татјана Лукић, Стеван Тодоровић
Odgovorni urednik:	Ана Тодоровић
Штампа:	Биограф, Земун

Предговор

„Највећу васпитну вредност у целој Библији имају биографије које су у њој забележене. Ове биографије се разликују од свих осталих по томе што су потпуно верне. Немогуће је било којем ограниченом уму да у свему правилно протумачи поступке другога. Нико осим Онога који познаје срце, који зна тајне изворе побуда и дела не може потпуно истинито описати карактер, или дати верну слику људског живота. Само се у Божјој Речи може наћи такав опис.

„Ниједну истину Библија не учи јасније од оне да је оно што чинимо резултат онога што јесмо. Животна искуства су у великој мери плод наших властитих мисли и дела.“ *– Васпитање, 131.*

У сваком периоду земаљске историје, људи и жене пружали су својим ближњима пример племенитости карактера. Временом се околности и услови у друштву мењају, али ниједно друштво не може ментално, морално и духовно да напредује без примера који интелигенцијом, храброшћу и самоодрицањем показују како треба следити начела.

Надахнуте библијске биографије јединствене су зато што су истините. Када би Божји народ снашла каква криза, одани и поуздани појединци верно су приказали квалитете послушности и посвећености делу Божјем, особине које су често враћале народ Богу.

„Да су Библију, која за нас тако много значи, писали ненадахнути људи, она би сасвим другачије изгледала и представљала би обесхрабрујуће записе за заблуделе смртнике, који се боре са својим природним склоностима и кушањима лукавог непријатеља. Међутим, оваква каква је, она нам даје тачне записе о верским искуствима и најистакнутијих личности свете историје.“ *– IV Сведочанство, 10.*

Из ране историје Божјих верних људи на овој земљи можемо извући поуке које ће нам помоћи да растемо у милости и познању Бога. Иако се о некима говори мање него о другима, ове различите биографије су изузетно корисне. Зато ће, током првог тромесечја ове године, ученици Суботне школе широм света примати Благослове из биографија, фокусирајући се пре свега на искуства Еноха, Јова, Гедеона, Ане, Самсона и Самуила. Трудићемо се да скупимо значајне поуке за јачање наше вере док будемо посматрали Божје дивне методе у раду са својим народом.

„Нама су потребне управо такве поуке какве нам Библија износи, јер уз откривање греха наглашена је и казна која их неизбежно прати. Бол и кајање осведоченог кривца, болно јадиковање душе рањене грехом допиру кроз векове и до наших дана и говоре нам колико је човеку и онда, као и данас, неопходна милост Божја и Његов опроштај. То нас учи да Бог, иако кажњава грех, има сажаљења према грешнику који се каје и спреман је да му опрости.“ *– IV Сведочанство, 12.*

Одсек Генералне Конференције за Суботну школу

Пројекат за изградњу цркве у Таргу Мурешу, Румунија

Румунија је независна држава која се налази у југоисточној Европи. Она се граничи са Црним морем, Бугарском, Украјином, Мађарском, Србијом и Молдавијом. Њена површина је 238.391 км2, а клима јој је умерено континентална. Са 19,94 милиона становника, Румунија је седма најбројнија држава Европске Уније. Њен главни и највећи град, Букурешт, шести је највећи град Европске Уније, са 1.883.425 становника, по попису из 2011.

Већина становника изјашњава се хришћанима. По попису из 2011. године, 81% су православни хришћани, који припадају Румунској Православној цркви. Од осталих религија заступљене су протестантска (4,8%), римокатоличка (4,3%) и гркокатоличка (0,8%).

Пре око стотину година, 16 припадника Адвентистичке цркве у Таргу Мурешу било је искључено из Заједнице због става по питању рата. То је Таргу Муреш начинило једним од градова пионира на мапи Реформног Покрета. Молитвени дом који је тада купљен касније су запленили комунисти. Упркос озбиљном прогонству током комунистичког доба, браћа су се клањала Господу у приватним кућама, плаћајући високе казне кад би их у томе открила тајна полиција.

1990. године, када је Румунија поново постала земља верске слободе, браћа су купила Молитвени дом. Наредних година, осим локалних црквених састанака, ова зграда била је коришћена за многа здравствена предавања, семинаре о исхрани и школе кувања, који су у просеку окупљали између 250 и 300 људи.

Таргу Муреш је и данас важан центар наше цркве у пољу Јужни Ардеал, у среднишњем делу Румунске Уније. Са више од 142.000 становника, Таргу Муреш обухвата и многа села у којима живи значајни део верника наше цркве.

Нови Молитвени дом постао је неопходност. Браћа су тешко радила на остварењу тог пројекта и успела су да дођу до постављања крова. Међутим, средства су искоришћена. Из тог разлога веома ценимо вашу помоћ!

Нека вас Господ обилно благослови у вашим великодушним даровима прве суботе у месецу и у новој години.

Ваша браћа и сестре из румунске Уније

Кандидат за небо

„Вером би Енох пренесен да не види смрт; и не нађе се, јер га Бог премести, јер пре него га премести, доби сведочанство да угоди Богу.“ – Јеврејима 11:5.

„Колико су се пута они који су веровали Божјој Речи, иако сами по себи потпуно беспомоћни, одупрли сили целога света – Енох, непорочан у срцу, свет у животу, држећи се чврсто своје вере у победу праведности насупрот покваренoм и исмевачком нараштају.“ – Васпитање, 227.

Предлажемо да прочитате: *Патријарси и пророци, 62-68.*

Недеља, 31. децембар

1. У ВРЕМЕНУ МОРАЛНЕ ИЗОПАЧЕНОСТИ

а. Како можемо описати искуство седмога од Адама, и како је његово окружење упоређено са данашњим? I Мојсијева 5:18-22.

_____

„Никад до тада није било нити ће икад бити времена кад ће морална тама бити тако густа као што је била кад је Енох живео животом беспрекорне праведности.“ *– Коментари библијских текстова, 23.*

„И Енох је имао искушења као што их ми имамо. Људи око њега нису били више наклоњени праведницима него што је то наша околина. Ваздух који је удисао био је испуњен грехом и поквареношћу, као што је то и данас случај. Ипак, он је живео светим животом.“ *– II Сведочанство, 130.*

„Браћо моја и сестре, не смемо дозволити себи да нас носи струја популарних, широко распрострањених схватања. Наш садашњи задатак је да изађемо из света и да будемо народ особит. То је једини пут и начин да живимо једнако по вољи Божјој, као што је то Енох чинио.“ *– V Сведочанство, 506.*

„Енох није ходио с Богом у заносу или визији, него у свим дужностима свакодневног живота. Он није постао пустињак, није се потпуно одвојио од света, јер је у свету имао да изврши једно дело за Бога.“ *– VIII Сведочанство, 356.*

2. ЗДРАВ СТРАХ БОЖЈИ

а. Шта у Еноховом искуству са Богом треба и нас да надахне? I Мојсијева 5:23,24.

_____

„Господ је љубио Еноха јер Га је упорно следио избегавајући безакоње, трагајући искрено за небеским знањем како би могао што савршеније вршити Његову вољу. Жудио је за још потпунијим сједињењем с Богом којега се бојао и којега је поштовао и обожавао. Бог није могао допустити да Енох умре као и други људи, већ је послао своје анђеле да га узму на небо како не би окусио смрти.“ – *Spiritual Gifts, 3, 57.*

„Три стотине година Енох је тежио за чистотом срца, како би био у хармонији са небом...

„На такво заједништво Бог и нас позива. Светост карактера оних који ће бити искупљени између људи приликом поновног доласка Христовог, мора одговарати светости карактера Еноховог.“ – *Слуге јеванђеља, 42.*

б. Шта је показано првом пророку у историји, и зашто му је била откривена таква визија? Јуда 14.15.

_____

„Енох је био први пророк на овом свету... Својим животом био је узор хришћанске доследности. Реч Божју у жигосању и осуди греха требало би да изговарају само света уста.“ – *Коментари библијских текстова, 23.*

ц. Какво понашање нарочито изазива Божји гњев у хришћанској ери? Јуда 5-8,10,11,16; Матеј 11:20,23,24.

_____

_____

„Судбина Содома представља озбиљну опомену, не само онима који сносе кривицу за почињени грех, него и свима који се играју са преимућствима и светлошћу посланом са неба...

„На дан страшнога суда биће лакше становницима Содома и Гомора него онима који су знали за љубав Христову, а ипак се окренули од ње да би уживали у задовољствима грешног света.“ – *Патријарси и пророци, 157.*

3. ЦИЉ УВЕК ПРЕД ОЧИМА

а. Како је Енох одржао своју чистоту? И Коринћанима 15:33; Титу 1:15,16.

_____

„Енох за себе није изабрао боравиште међу безбожницима. Није се настанио у Содому, мислећи да спасе Содом. Сместио се са својом породицом тамо где је атмосфера била што је могуће чистија. Затим би одатле повремено одлазио међу становнике света, преносећи им Богом дану поруку. Свака посета коју је учинио свету била је за њега веома болна. Сваки пут би запазио и схватио понешто од губе греха. Објавивши свету своју поруку, сваки пут је са собом у своје усамљено и повучено боравиште повео и понеког од оних који су примили опомену. Неки од тих постали су победници и као такви умрли пре него што је потоп дошао на свет. Али неки, живећи тако дуго под изопаченим утицајем греха, нису могли да подносе атмосферу праведности и исправности.“ – *Коментари библијских текстова, 22, 23.*

„Уколико је (Енохов) задатак био већи и хитнији, утолико су му молитве биле истрајније и усрдније. С времена на време се потпуно повлачио из друштва. Пошто би се за извесно време задржао међу људима радећи за њих поукама и примером, поново би се повлачио у самоћу, осећајући глад и жеђ за божанским знањем које је само Бог могао дати.“ – *Слуге јеванђеља, 41.*

б. Шта можемо научити из Еноховог става? Јеврејима 11:5.

_____

„Бескрајна, недокучива љубав Божја откривена у Христу постала је предмет (Еноховог) даноноћног размишљања. Он је свом усрдношћу своје душе настојао да ту љубав открије онима међу којима је живео...

„Кад су се пред његовим очима отворили призори будућности, Енох је постао проповедник правде, преносећи Божју поруку свима који су хтели да слушају речи опомене...

„Они који су слушали, осетили су да сила Божја делује преко Његовог слуге. Неки су послушали опомену и одрекли се својих греха, али се мноштво подсмевало свечаној поруци. У овим последњим данима слуге Божје морају свету објавити сличну поруку, и такође ће наићи на неверовање и подсмех.“ – *VIII Сведочанство, 355, 356.*

4. ПОСТАТИ СЛИЧАН ХРИСТУ

а. У ком смислу Енохов циљ треба да буде пример и нама данас? Галатима 6:8,9.

„Како су године пролазиле, плима људских безакоња је постајала све дубља и дубља, скупљали су се све мрачнији и мрачнији облаци божанског суда. Али се Енох – сведок вере – држао свог пута, опомињући, преклињући и поучавајући, трудећи се да сузбије плиму безакоња и да заустави стреле освете.

„Људи тог покољења смејали су се лудости онога који се није трудио да сакупи злато и сребро, нити да стекне имовину на овом свету. Али Енохово срце је тежило за вечним богатством.“ – *VIII Сведочанство, 356, 357.*

б. Шта треба да управља нашим свакодневним одлукама? II Коринћанима 5:7; Осија 14:9.

„Уколико је веће било постојеће безакоње утолико је усрднија била (Енохова) чежња за вечним домом. Иако се још увек налазио на земљи, он је вером боравио у царству светлости.“ – *VIII Сведочанство, 357.*

„Да ли је Енох стварно видео Бога на својој страни? Само вером. Он је био свестан да је Господ ту, и доследно се и непоколебљиво држао начела истине. Ми, исто тако, треба да живимо једнако по вољи Божјој. Кад тако будемо чинили, наше лице ће бити озарено светлошћу Његове присутности, и кад се састанемо једни са другима говорићемо о Његовој сили, наглашавајући увек: Слава Господу...

„На крају ће на небо бити узети само они који су на овој земљи одржавали сталну везу са Богом.

„Они који показују да им је живот скривен са Христом у Богу приказиваће Њега увек у сваком свом животном поступку. Себичност и сопствено ја биће потпуно искорењени.

„Потрудимо се да схватимо слабости толико својствене људима, увиђајући да човек пада управо онда кад о себи уображено има високо мишљење. Онда ћемо бити испуњени жељом да будемо управо онакви какви, према Божјој намери и жељи, треба да будемо – чисти, племенити и посвећени... Једина жеља наше душе биће да постанемо слични Њему.

„То је била жеља која је испуњавала Енохово срце... Он није сам одређивао свој пут, нити је пак истицао своју вољу, сматрајући се довољно способним да управља својим животом. Тежио је само да постане сличан божанском Узору.“ – *Коментари библијских текстова, 21, 22.*

Четвртак, 4. јануар

5. ПРОЦЕС ЧИШЋЕЊА

а. Опиши коначну победу свих који деле Енохов циљ. Матеј 5:8.

_____

„Небо је пуно благослова које Он једва чека да излије на оне што усрдно моле за помоћ коју само Господ може дати. Енох је вером стално гледао у Исуса, у молитви се позивао на Њега, верујући да ће се свака Божја реч заиста испунити, тако да је овај свети човек стално ходио са Богом. Он се чврсто држао Бога и био на његовој страни покоравајући се свакој Његовој речи.“ *– Коментари библијских текстова, 22.*

„Како је мало оних који су свесни да имају идоле који су им веома драги и да негују грех! Бог види те грехе који су нас потпуно заслепили, и својим 'оштрим косијером' Он понекад засеца веома дубоко да би вас ослободио тих изузетно вољених греха. Свако од вас жели да сам изабере процес чишћења кроз који мора проћи. Како тешко сваки од нас пристаје да распне своје 'ја'; али кад се то препусти Богу као Ономе који зна све наше слабости и нашу грешност, Он ће изабрати најбољи начин да се постигну жељени резултати. И Енох је живећи у вери једнако по вољи Божјој стално наилазио на сукобе. То може да буде искуство и свакога од нас. Потпуним обраћењем и видном променом у свом животу можете заиста бити деца Божја, не само познајући Његову вољу, него наводећи својим примером и друге да смерно пођу путем послушности и посвећења.“ *– III Сведочанство, 505, 506.*

„(Енох) је живео у времену искварености и око њега је све било изопачено, али се вежбао у побожности и тежњи за чистотом. Говорио је о небеским стварима. Васпитао је свој дух да се креће у том правцу и стога је на њему био печат божанског. Лице му је било озарено светлошћу која је сијала с лица Исусовог.“ *– II Сведочанство, 130.*

Петак, 5. јануар

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Шта треба да схватимо о Еноховој генерацији?
2. Шта треба да научимо из судбине Содома?
3. Објасни Енохово понашање у вези са његовим окружењем.
4. Са којим циљем је Енох у мислима проучавао Божју Реч?
5. Како овонедељна лекција треба да нам донесе наду?

Енигма искушења

„Али Он зна пут мој; кад ме окуша, изаћи ћу као злато.“ – Јов 23:10.

„Душа која је прошла кроз страдање постала је стрпљива, поверљива, победоносна у Господу, под најтежим околностима.“ – Сведочанства за проповеднике, 320.

Предлажемо да прочитате: *Порука младим хришћанима, 47-49, 59-62; Рани списи, 48-51.*

Недеља, 7. јануар

1. НЕДУЖНА МЕТА

а. Шта је записано о карактеру Јова? Јов 1:1; 29:15; 31:6.

_____

„Јов није запостављао ни своје дужности према онима који нису припадали његовом домаћинству. Он је био пун милосрђа, благонаклоности и доброте, и увек је мислио о интересима других.“ *– The Review and Herald, August 30, 1881.*

б. Објасни проблематичне утицаје који делују у овом свету, сакривени иза кулиса – и зашто треба да их будемо свесни. Ефесцима 6:12.

_____

„Од Адамових дана па све до нашега времена показивао је наш велики непријатељ своју моћ угњетавања и рушења. Сада се он припрема за последњу велику борбу против праве цркве. Сви они који хоће да се угледају на Исуса доћи ће у сукоб са овим упорним непријатељем. Уколико хришћани више настоје да се угледају на божански Пример, утолико ће сигурније бити циљ сотонских нападаја.“ *– Велика борба, 414.*

„Кад би се ваше очи отвориле и виделе деловање сила добра и зла, онда не би више било лакомислености, таштине, шала и лакрдија.“ *– VI Сведочанство, 27.*

2. РОДИТЕЉСКА БУДНОСТ

а. Коју важну опомену родитељи треба да приме из Јовљеве опрезности по питању велике борбе између добра и зла? Јов 1:4,5.

_____

„За родитеље би било веома добро да поуке о постојаности и побожности науче од овог човека из земље Уза. Јов... се најусрдније залагао за спасење своје породице. За време светковина и гозби које су приређивали његови синови и кћери, он је страховао да му се деца нису огрешила о Бога чинећи што Њему није по вољи. Као веран свештеник породице, он је приносио жртве за свакога од њих појединачно. Он је знао колико је грех одвратан у очима Божјим, и помисао да су његова деца могла да забораве на божанске захтеве, наводила га је да се код Бога најусрдније залаже за њих.“ – *The Review and Herald, August 30, 1881.*

„Највећи део одговорности ви пребацујете на проповедника и сматрате га одговорним за душе своје деце, а не увиђате своју личну одговорност... Својим личним примером и пропустима да своје синове и кћери стално поучавате, ви их у ствари кварите; а онда, упркос таквом недостатку домаћег васпитања, очекујете да проповедник исправља последице вашег свакодневног утицаја и оствари чудесан подвиг у изграђивању врлина и побожности у њиховом срцу и животу. Када проповедник у својој скупштини учини све што је у његовој моћи да оне који застрањују, стрпљивим поучавањем, верним саветовањем и усрдним молитвама врати на прави пут и спасе од пропасти, а ипак не успе у томе, очеви и мајке често на њега пребацују кривицу што њихова деца нису међу обраћенима, иако је то можда последица управо њихове немарности. Терет одговорности за децу углавном је на родитељима; а јесу ли они вољни да задатак који им је Богом поверен прихвате и да га савесно и верно извршавају? Јесу ли спремни да путем хришћанског развоја наставе у понизности, стрпљиво и истрајно – напред и само напред, учећи тако и своју децу?“ – *V Сведочанство, 467, 468.*

„Родитељски је задатак да дају правило по правило, заповест по заповест, овде мало, онде мало. Исправљајте грешне тежње, не у страсти, већ у љубави. Деца би могла бити спасена ако би мајка и отац верно извршили своје дело...

„Ми децу учимо поукама које бисмо желели да они подражавају. Ако желимо да наша деца буду непорочна, чедна и племенита, и ми морамо бити такви. Ако смо варалице, тврдећи да смо Божја деца, док наше нестрпљење, раздражљивост и превара показују да смо заправо деца сотоне, наша деца неће бити ништа боља од нас. Сав труд родитељи би требало да уложе у усавршавање хришћанског карактера.“ – *The Review and Herald, April 14, 1885.*

3. ИЗБИЈА ТРАГЕДИЈА...

а. Шта је узроковало сотонин гњев против Јова? Јов 1:6-11.

_____

б. Упркос Јовљевој верности, који низ шокова га је ускоро задесио, у вези са његовим земаљским имањем и животом његове деце? Јов 1:12-19.

_____

„Није сва патња последица покваренога живота. Јов нам је дат као пример човека коме је сотона, по Божјем допуштењу, могао да наноси бол. Непријатељ га је лишио свега што је поседовао; његове породичне везе биле су покидане; деца су му била отета.“ – *The Signs of the Times, June 21, 1899.*

ц. Шта можемо научити из Јовљевог одговора на ова искушења? Јов 1:20-22.

_____

„Христос је наш Водич и Утешитељ, који нас теши у свим нашим невољама. Када нам даје да отпијемо горак гутљај, Он истовремено примиче чашу благослова нашим уснама. Он испуњава срце предањем, радошћу и миром који долазе с вером, и омогућује нам да са предањем кажемо: Не моја воља, него нека буде Твоја воља, Господе.“ – *Селецтед Мессагес 2, 270.*

д. Иако суочени са сотониним тешким оптужбама пред целим свемиром, зашто и даље можемо имати наду? Јов 2:1-6.

_____

„У свеколиком сотонином царству нема силе која би могла спречити покајничку душу да се с пуним поверењем једноставно ослони на мудрост која долази од Бога.

„Христос је наша моћна тврђава и сотона нема никакве власти над душом која у смерности духа живи једнако по вољи Божјој... Свака кушана и намучена душа у Христу може наћи савршену и потпуну помоћ. Опасности и искушења могу да салећу са свих страна, али читаво небо будно пази да ниједан од оних који се кушају не буде изложен тежем искушењу него што може поднети.“ – *Мој живот данас, 346.*

4. ОДГОВОРИТИ ВЕРОМ И МУДРОШЋУ

а. Објасни сотонине даље нападе на Јова и одговор верног човека из Уза. Јов 2:8-10.

_____

„Јов је био лишен свега што је имао на овом свету, а затим и оболео од тако страшне болести да су га се гнушали и сродници и пријатељи, а ипак није престао да се држи своје честитости и своје оданости Богу.“ *– IV Сведочанство, 501.*

б. Шта открива неизмерну дубину Јовљеве трагедије? Јов 2:11-13.

_____

ц. Шта је Јов схватио о својој недаћи, и како апостол Петар понавља ове мисли зарад наше користи? Јов 23:8-10; И Петрова 1:3,6,7.

_____

„Чињеница да смо позвани да трпимо тегобе доказује да Господ Исус види у нама нешто веома драгоцено што жели да се развије. Кад у нама не би видео ништа чиме се може славити Његово име, Он не би трошио време да нас оплемени. Нећемо се нарочито мучити да обрезујемо купине. Христос не кали безвредно камење у свом огњу, него драгоцену руду.“ *– VII Сведочанство, 127.*

д. Зашто Бог жели да разумемо вредност искушења? I Петрова 4:12,13.

_____

„Огањ кушања не уништава, него прочишћава, оплемењује и посвећује. Без искушења, ми не бисмо схватили колико нам је потребан Бог и како нам је неопходна Његова помоћ и постали бисмо охоли и задовољни сами собом...

„Твој небески Отац љуби те и хоће да те привуче к себи кушањима која се теби чине сувише строга.“ *– VIII Сведочанство, 135, 136.*

„Не треба да обешчашћујемо Бога жалосним препричавањем искушења која нам се чине мучна и тешка. Сва искушења која примамо као васпитно средство донеће нам радост.“ *– VI Сведочанство, 225, 226.*

Четвртак, 11. јануар

5. ПРИПРЕМА ЗА ВЕЋЕ БЛАГОСЛОВЕ

а. Шта Господ жели да имамо на уму усред неочекиваних, оштрих и жестоких искушења? Јеремија 29:11; Јован 16:33.

_____

„Бог своју децу води путем који њима није познат, али Он никада не заборавља нити одбацује оне који своје поуздање полажу у Њега. Он је допустио да Јова задесе муке и невоље, али није заборавио на њега... Управо она искушења која нашу веру стављају на најтежу пробу и изазивају утисак као да нас је Бог напустио, треба да нас највише приближе Христу, како бисмо све своје терете положили пред Његове ноге и примили спокојство које ће нам Он дати у замену за све то.

„Бог је свој народ увек проверавао у ватреној пећи невоља. У пламену ужарене пећи се право злато хришћанског карактера одваја од троске. Исус будно прати процес пречишћавања; Он зна шта је потребно да би се драгоцени метал очистио, како би могао одсјајивати зрацима Његове љубави. Управо тим тешким кушањима и проверавањем Бог своје слуге учи и чини кроткима. Он види да поједини имају способности које би се успешно могле употребити у Његовом делу, и такве Он ставља на пробу; у свом провиђењу Он их доводи у положаје и околности који представљају пробу и проверавање за њихов карактер и откривају им недостатке и слабости за које чак ни они сами нису знали. Он им пружа прилику да те недостатке отклоне и да се оспособе за службу Њему. Показује им њихове слабости и учи их да се ослоне на Њега као на своју једину помоћ и сигурност. Тако се остварује Његов циљ. Они се изграђују, васпитавају, дисциплинују и припремају да испуне велики задатак, оно чега ради су им и дате њихове способности.“ – *Патријарси и пророци, 115.*

Петак, 12. јануар

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како стална свест о великој борби треба да утиче на нас?
2. Шта родитељи треба да схвате, док се велика борба пооштрава?
3. Зашто је Јов могао релативно мирно да одговори на нападе?
4. Чега треба да се сетим кад ме следећи пут снађе неочекивано искушење?
5. Зашто ћемо расти ако на искушења гледамо са мало више зрелости?

Јовљево трпљење

„Гле, блажене називамо оне који претрпеше. Трпљење Јовљево чусте.“ – Јаков 5:11 (први део).

„Бог је дозволио да те снађу сва та искушења да би, пролазећи кроз све то, спокојно доносио мирољубиве плодове праве.“ – III Сведочанство, 386.

Предлажемо да прочитате: *В Сведочанство, 319-326.*

Недеља, 14. јануар

1. НАДА ИЗА ОБЛАКА

а. Како се Јов, с обзиром да је био само човек, осећао због својих невоља? Јов 3:1-3,9-11,20-22.

_____

б. О чему сви ми треба да размишљамо у тешким временима? Јов 5:17-19.

_____

„Прави тренутак да верујемо је управо тада кад осећамо да смо лишени Духа. Кад изгледа да густи тамни облаци лебде над душом, управо онда је време да живом вером пробијемо таму и разагнамо облаке.“ *– Рани списи, 77.*

„Христос прилази свакој рањеној души да би је исцелио. Живот пун лишавања, муке и патње може бити обасјан драгоценим откривењем Његове присутности.

„Бог не жели да рањеног и сломљеног срца останемо погнути услед бола који нас тишти. Он хоће да свој поглед управимо горе и сусретнемо Његово драго лице пуно љубави. Спаситељ који благосиља стоји крај многих чије су очи толико обневиделе од суза, да Га и не примећују. Он жели да нас ухвати за руку и подстакне да у Њега гледамо с дечјим поуздањем, дозвољавајући да нас Он води. Његово срце је увек отворено за наше невоље, туге и искушења. Он нас је љубио вечном љубављу и окружавао нежном добротом. Срцем се увек можемо ослонити на Њега и размишљати о Његовој доброти дан и ноћ. Он ће уздигнути душу изнад свакодневних туга и невоља и увести је у царство мира.“ *– Мисли са Горе блаженства, 13.*

2. ЧИЈЕ СРЦЕ СМО СКЛОНИ ДА ИСПИТУЈЕМО?

а. Зашто је Јов тежио да преиспита своје срце? Приче 26:2; Јов 9:1-4; 10:1,2.

_____

„Животна искуства су у великој мери плод наших властитих мисли и дела.“ – *Васпитање, 131.*

б. Зашто је паметно да следимо Јовљев пример преиспитивања када нас снађу неочекиване патње? II Коринћанима 13:5; Псалам 139:23,24.

„Ако би свако испитао и видео који греси леже скривени у његовом срцу и затварају врата Исусу, он би схватио дело које треба да изврши и био би спреман да друге види бољима од себе. Он више не би тежио да извади трун из ока свог брата, док се у његовом сопственом оку налази брвно.“ – *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists,, 213.*

ц. Зашто нас Исус упозорава да не будемо брзи да судимо о узроку туђих патњи? Лука 13:1-5.

д. Објасни Јовљев одговор када су његови пријатељи погрешно проценили његову недаћу. Јов 16:1-3.

„Још једна кап горчине била је додата (Јовљевој) чаши. Његови пријатељи, сматрајући да је невоља само казна за грех, нападали су његову израњављену и натоварену душу својим оптужбама да је чинио зло.“ – *Васпитање, 140.*

„Свет је преплављен безбожношћу, међутим патња и страдање нису увек последица изопаченог начина живљења. Јов нам је у Речи Божјој сасвим јасно приказан као човек кога је сотона, кад му је то било допуштено, изложио тешком кушању и патњама. Непријатељ га је лишио свега што је у животу поседовао. Деца су му била отргнута од њега, и све породичне везе раскинуте. Тело му је за извесно време било прекривено одвратним, грозним и љутим ранама и он је страшно патио. Пријатељи који су дошли да га теше, настојали су да га убеде да је сам својим грешним животом проузроковао све те патње и страдања... Настојећи упорно да га прикажу кривим пред Богом и заслужним Његове казне, доводили су га у још теже искушење, а Бога приказивали у лажној светлости.“ – *Коментари библијских текстова, 242.*

3. СЛИЧАН БОЖАНСКОМ УТЕШИТЕЉУ

а. Шта треба да научимо из Јовљевог става према његовим пријатељима? Јов 16:4,5.

_____

„Нека ниједан хришћанин не буде опадач своје браће. Сотона је онај који носи овај епитет; он их оптужује пред Богом дан и ноћ, он подстиче непријатеље наше вере да нас клевећу, а наводи и оне који имају исту драгоцену веру да критикују и осуђују једни друге. Ми не треба да учествујемо у његовом делу. Ово су дани искушења и велике опасности, непријатељ душа је на трагу свакоме од нас; и док стојимо одвојени од света, треба заједно да напредујемо у вери и љубави. Уједињени, ми смо снажни; разједињени смо слаби.

„Ми смо позвани да се љубимо као браћа, да будемо племенити, љубазни, стрпљиви, чашћу уздижући један другога.“ – *Хисторицал Скетцхес, 213, 214.*

б. Како, попут Псалмисте, треба да нађемо утеху када нас ниједно људско биће не разуме нити саосећа са нашим болом и патњом? Псалам 27:10; 73:25,26.

„У искуству свих нас има тренутака великих разочарања и крајње малодушности, кад морамо испити чашу бола, кад нам је тешко да верујемо да је Бог још увек добротвор своје земаљске деце и пун љубави према нама, кад немир обузима душу и смрт нам изгледа лепша од живота. У тим часовима многи губе веру у Бога и постају робови сумње и сужњи неверства. Кад бисмо у тим данима могли разазнати смисао провиђења Божјег својим духовним очима, видели бисмо анђеле који се труде да нас спасу од нас самих, да нас доведу на тле које је чвршће од вечних планина, и у нама би заструјала нова вера и нов живот.“ – *Пророци и цареви, 110.*

„Разматрајући, не мрачна поглавља нашег живота, него испољавања велике Божје милости и Његове непрестане љубави, ми ћемо далеко више изражавати захвалност, него што ћемо се жалити. Говорићемо о верности и љубави Божјој, о Христу као верном, нежном и саосећајном пастиру свога стада које, према Његовој изјави, нико неће отети из Његове руке. Говор срца истинских Божјих верника неће бити себично гунђање и негодовање, него ће се из њих као бистре реке изливати захвалност.“ – *VI Сведочанство, 226, 227.*

4. РАЗВИЈАТИ ТРПЉЕЊЕ

а. Које гледиште нам помаже да развијамо трпљење у искушењу? Јаков 5:10; Плач Јеремијин 3:31-33.

„Живот је непрекидна школа. Докле год је на овом свету, хришћанин мора да се бори против непријатељских утицаја. Провокација и увреда на животном путу свакако ће бити да бисмо показали своју праву нарав; али управо спремношћу да се све то дочека у правом духу развијају се хришћанске врлине. Ако увреде и ружења подносимо у духу кротости, ако на увредљиве речи одговарамо благо и стрпљиво, а на тлачитељске поступке добротом, то је очевидан доказ да Христов Дух борави у нашем срцу, да се као лозе хранимо соком из живог Чокота. У овом животу ми се као у Христовој школи стално морамо учити кротости и смерности срца; и у дан коначног обрачуна видећемо да су све препреке које смо морали да савладамо, све тешкоће и неугодности које смо морали подносити биле само поуке којима смо начела хришћанског живота примењивали у пракси. То ће у нама, ако се исправно држимо, развити карактер сличан Христовом, по чему се хришћанин разликује од оних који живе само за овај свет.

„Да бисмо као Божја деца постали племенити, чисти, свети и неопогањени, морамо задовољити високи библијски критеријум; да би се тај критеријум достигао неопходан је и процес обрезивања и кресања. А како би се тај мучни процес чишћења остварио кад не би било никаквих тешкоћа које треба издржати, никаквих препрека које треба савладати и никаквих изазова који траже наше стрпљење и истрајност? Ова искушења нису нимало безначајни благослови у нашем верском искуству. Она су допуштена с намером да нас учине одлучнијима у задобијању победе. Зато не допустимо да нас такве невоље ометају, обесхрабрују и униште, већ их користимо као Богом допуштена средства за стицање одлучујућих победа над самим собом.“ *– V Сведочанство, 321, 322.*

б. Како Библија повезује искушење са трпљењем? Римљанима 5:3,4.

„Господ нас често доводи у различите положаје у животу да би нас подстакао на интензивније напоре у том правцу. У свом провиђењу, Он понекад допушта да доживимо и непријатности, да би прокушао наше стрпљење и нашу веру. На тај начин пружа нам поуке како увек треба да се ослонимо на Њега, и одакле треба да очекујемо помоћ кад се нађемо у невољи. Тако стичемо практично познање Његове божанске воље, што нам је толико потребно у нашем животном искуству. Управо у најоштријим сукобима са сумњом и страхом, вера постаје јача.“ *– IV Сведочанство, 111.*

Четвртак, 18. јануар

5. ВАПИТИ У МОЛИТВИ

а. Зашто су данашња искушења значајна за борбу која је пред нама? Захарија 13:9.

_____

„Божја љубав према Његовој деци за време њиховог најтежег кушања је исто тако снажна и нежна као и у дане њиховог највећег благостања, али је њих ради потребно да прођу кроз огњену пећ. Све што је земаљско у њима мора изгорети да би могли потпуно одсјајивати Христов лик.

„Време невоље и страха које је пред нама изискиваће веру која може да подноси муке, одрицања и глад – веру која се неће поколебати иако ће бити тешко искушана. Време милости даје се свима да би се припремили за оно време... Онај који није вољан да се одрекне самога себе, да се понизи пред Богом и да се дуго и озбиљно моли за Његов благослов, неће га примити. Борити се са Богом – како мало њих знају шта је то! Како је мало душа стајало пред Богом са силном чежњом улажући до крајности све снаге свога бића! Како се мало њих са непоколебљивом вером држало Божјих обећања кад су валови очајања, које ниједан језик не може да опише, навалювали на онога који се молио!...

„Сада треба да се упознамо са Богом и да окушамо Његова обећања. Анђели записују сваку озбиљну и искрену молитву. Радије треба да се одрекнемо себичних задовољстава, него да занемаримо заједницу са Богом. Највеће сиромаштво и самоодрицање са Њиме бољи су него сва богатства, части, удобност и пријатељства без Њега. Морамо наћи времена за молитву. Ако допустимо да светски интереси заокупе наш дух, Бог ће нам можда дати времена тиме што ће нам одузети наше идоле који се састоје од злата, кућа и плодне земље.“ – *Велика борба, 502, 503.*

Петак, 19. јануар

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Где је Бог у тренуцима кад људи попут Јова пате?
2. Како ја могу да будем крив као и Јовљеви пријатељи?
3. Шта треба да радимо када изгледа као да нема олакшања од наших патњи?
4. Како искушења развијају трпљење?
5. Опиши искуство које нам је потребно у припреми за догађаје послетка.

Само Богу слава

„Не за дела праведна која ми учинисмо, него по својој милости спасе нас. – Титу 3:5 (први део).

„Немамо ништа чиме бисмо се могли препоручити Богу, али наше потпуно беспомоћно стање представља разлог да можемо тражити сад и увек када је Његова искупљујућа сила неопходна.“ – Жеља векова, 297.

Предлажемо да прочитате: *Васпитање, 226-233.*

Недеља, 21. јануар

1. ПАТЊЕ ЧЕСТИТОГ ЧОВЕКА

а. Опиши врлине које су одликовале Јовљев свакодневни живот. Јов 29:5,8-16.

_____

„Бог у својој Речи даје слику човека који напредује – чији је живот успешан у пуном смислу те речи, човека коме и небо и земља радосно одају част.“ – *Васпитање, 127.*

б. Коју трајну поуку треба да научимо из Јовљевих искушења? Псалам 34:18,19.

_____

„Људска бића сасвим природно прихватају претпоставку да је велика несрећа показатељ великих преступа и тешких греха; али таквим мерењем карактера људи често испољавају погрешно схватање. Ми не живимо у времену кад се за грех одмах узвраћа казна. Живећи заједно, добри и зли су помешани, и несреће похађају све. Понекад људи прећу граничну линију Божје заштите, и онда сотона испољава своју моћ над њима, а Бог не интервенише. Јов је био болно и тешко погођен, а његови пријатељи су упорно настојали да га осведоче да су све његове патње биле последица његовог греха, и навели су га да се осећа осуђеним. По ономе што га је задесило они су га приказали као великог грешника.“ – *Коментари библијских текстова, 241, 242.*

2. ПОЗИВ НА ПРОБУЂЕЊЕ

а. Иако је Јовљева савест била чиста, а његов живот честит, шта је Бог желео да Његов верни слуга научи? Јов 38:1-7; 39:34,35.

_____

„Сваки отворени цвет, сваки лист са својим нежним жилама сведочиће вам о бескрајној вештини великог Уметника. Масивне стене и високе планине које се подижу у даљини нису последице случаја. Оне тихо говоре о Ономе који седи на престолу свемира, високом и узвишеном... Савршени су сви Његови планови. На какво би нас страхопоштовање и на какву побожност требало надахнути Његово име!“ – *Our High Calling, 251.*

б. Како је Јов одговорио на Божји позив на пробуђење? Како треба да одговоре сви који су, попут Јова, окрутно несхваћени и неправедно оклеветани? Јов 39:36-38; 42:6.

_____

„Поједини кратковиди и посве неискусни пријатељи нису у стању да у својој ограниченој представи схвате осећања онога који је у делу спасавања душа свом својом душом тако дуго и тако нераскидиво везан са Христом. Његове побуде и поступке погрешно су тумачили и они који се сматрају његовим пријатељима, све док није био принуђен да се као Јов најусрдније моли: Спаси ме од мојих пријатеља. Бог је у Јовљевом случају узео ствар у своје руке. Његово стрпљење било је тешко кушано; али кад је Бог проговорио, нестало је све његове мрзовољности. Оправдавање самог себе, које му је било неопходно да би се одупро осуди својих пријатеља, пред Богом који никад и ни у чему не греши, није било потребно. Када је Господ рекао Јову: 'Опаши се сада као човек, ја ћу те питати, а ти ми кажуј', патријарх је препознао божански глас, и свестан своје грешности, у души се сагнуо пред Богом рекавши смерно: 'Зато поричем, и кајем се у праху и пепелу.'“ – *III Сведочанство, 473, 474.*

„Живимо у опасним временима. Адвентисти седмог дана исповедају да су Божји народ који држи Његове заповести; али они губе свој верски дух. Тај дух поштовања пред Богом учи људе како приступити своме Створитељу – у светости и страхопоштовању кроз веру, не сами у своје име, већ кроз Посредника. На тај начин човек остаје чврсто утемељен, неовисно о околностима које га могу задесити.“ – *Notebook Leaflets, 1, 121.*

3. БОЖЈА ИЗОБИЛНА БЛАГОДАТ

а. Шта треба да научимо из Божјег коначног суда о Јову и његовим пријатељима? Јов 42:7-9.

_____

б. Шта је Бог тада учинио за Јова? Јов 42:10-17; Псалам 66:10-12.

_____

_____

„И Јов се из највећих дубина очајања и малодушности уздигао до висина чврсте вере у милост и спасоносну силу Божју...

„И кад је Јов за тренутак угледао свога Творца, згрозио се на себе и покајао у праху и пепелу. Господ га је тада благословио, тако да су последње године његовог живота биле најсрећније.“ – *Пророци и цареви, 111.*

ц. Зашто Јовљев став треба да надахне сваког хришћанина? Јаков 5:11; Ефесцима 2:8-10.

_____

_____

„Они који живе у уској заједници са Исусом најбоље познају слабости и грехе човечанства, а њихова једина нада почива на заслугама распетог и васкрслог Спаситеља.“ – *Велика борба, 383.*

„По свом божанском реду, у својој наклоности према нама, коју нисмо заслужили, Господ је одредио да добра дела треба да буду награђена. Ми смо прихваћени једино захваљујући Христовим заслугама, а дела милости, дела љубави која чинимо представљају плодове вере и она нам доносе благослов; људи ће бити награђени према својим делима. Управо миомирис Христових заслуга чини наша добра дела прихватљивим у Божјим очима, као што нас управо благодат оспособљава да чинимо добра дела за која примамо награду од Бога. Наша дела сама по себи и сама од себе не приписују нам се у заслугу. Кад будемо учинили све што смо могли учинити, и даље ћемо себе рачунати у залудне слуге. Ми не заслужујемо никакву захвалност од Бога. Ми смо само учинили оно што је била наша дужност да учинимо, а добра дела свакако нисмо могли учинити снагом своје грешне природе.“ – *The Review and Herald, January 29, 1895.*

4. ХРИСТОС УЗДИГНУТ

а. Шта можемо да схватимо о духовним потребама Јова (или било које друге особе), чак иако је он био толико частан? I Петрова 1:18,19.

_____

„Верске службе, молитве, слављење, покајничка признања греха, уздижу се од истинских верника попут тамјана до небеске светиње, но будући да пролазе кроз искварене људске канале, толико су окаљани да пред Богом не могу имати никакву вредност ако не буду очишћени крвљу. Не уздижу се у беспрекорној чистоћи, и ако их Посредник, који се налази с десне стране Богу, не очисти и не изнесе у својој праведности, не могу бити прихватљиви Богу. Сав тамјан из земаљских светиња мора бити обогаћен капљама Христове крви која чисти.“ – *Одабране поруке 1, 329.*

„Што више Христовог Духа имамо у себи, толико ћемо понизнији бити. Када Христа будемо видели у правом светлу, са наших усана неће се отети ниједна реч самоузвишења. Када је Бог Јову приказао своје величанство, Јов је престао са самоопправдавањем. Он је увидео своју грешност, и понизио се пред Божјом чистотом и светошћу. 'Зато поричем', рекао је, 'и кајем се у праху и пепелу' (Јов 42:6). Ипак, Бог кроз перо надахнућа Јова представља као праведног и честитог, као онога који се боји Бога и уклања од зла. 'Нема онаквог човека на земљи' (Јов 1:8).“ – *TThe Signs of the Times, August 11, 1898.*

б. Како знамо да је Јов веровао у Христа као свог Спаситеља? Јов 19:25-27. На коју надахнуту одлуку то треба да наведе свакога од нас?

_____

„Додељени су ти драгоцени часови милости у којима треба да изградиш исправан карактер... Дато ти је време за искупљење. Ти ниси у стању да сопственим силама одбациш све мане и заблуде; оне су у теби расле годинама, јер их ниси видео у свој њиховој гнусоби, нити их одбацио у сили Божјој. Мораш се у живој вери ослонити на моћну руку која те може спасти. Понизи своје јадно, гордо и самовољно срце пред Богом; поклони се дубоко, и падни пред Његове ноге у својој грешности. Посвети се делу припреме. Не мируј све док не будеш могао рећи: 'Мој Искупитељ живи, и зато што Он живи, живећу и ја.'“ – *II Сведочанство, 93.*

Четвртак, 25. јануар

5. ПОУЗДАЊЕ У БОЖЈУ ДОБРОТУ

а. Какав став нам даје снагу да следимо Јовљев пример вере, чак и када су изгледи мрачни? Јов 13:15,16.

„Ми можемо да ходимо по виђењу докле год је то могуће, али кад више не будемо у стању да јасно видимо пут, тада треба своју руку да ставимо у руку небеског Оца и да се препустимо Његовом вођству. Постоје ванредне ситуације у животу свих нас, у којима не можемо да се ослонимо на вид, нити да верујемо сећању или искуству. Све што можемо је да једноставно верујемо и чекамо. Ми треба да поштујемо Бога и да Му верујемо, јер је Он наш небески Отац.“ *– Manuscript Releases 19, 186.*

„Да ли лако подлежете мрачним слутњама и крајњој малодушности? Немојте страховати ни у најцрњим данима кад све изгледа изгубљено. Имајте вере у Бога.“ *– Пророци и цареви, 112.*

б. Како Јовљева историја одсликава оправдање вером, и како ова тема треба да се одражава у нашем животу? Римљанима 5:1-5; Титу 3:3-7.

„Божје проверавање можемо издржати само ако се будемо поуздали у Христову снагу и праведност. Мораћемо да васпитамо свој ум, и да се изнова и изнова сећамо да Христова рука почива над нама. Са Његових божанских усана потекле су речи: 'Без Мене не можете чинити ништа'; али кроз Христа можемо све. Није на нама да одредимо пут којим ћемо ићи; али ако све што нам се дешава прихватимо као Божје провиђење, чак ће и наша искушења да изграде трпљење, стога не морамо да потонемо у обесхрабрење док вером гледамо у Исуса.“ *– The Signs of the Times, March 28, 1892.*

Петак, 26. јануар

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто и ја могу бити у опасности да погрешно протумачим случај особе која пати и страда?
2. Шта је скоро потпуно нестало у служби Богу, а толико је неопходно?
3. Шта је Јова тргнуло из његове беде?
4. Зашто је толико важно ослањати се на божанског Искупитеља?
5. У колико год да смо тешкој ситуацји, шта увек треба да имамо на уму?

Прилог прве суботе за хуманитарну помоћ угроженима у непогодама

„(Господ) чини суд онима којима се чини криво; даје храну гладнима“ (Псалам 146:7).

Господ Исус је рекао: „Благо милостивима, јер ће бити помиловани.“ Свуда око нас налазе се сиромашни, невољни, унесрећени, они који пате и који су пред пропашћу. И данас, као што је то увек био случај, постоји велика потреба за испољавањем милосрђа. Бог нас је поставио за своје приставе, и терет патњи, јада, голотиње и потреба човечанства не треба да почива на Њему. Господ нас је све изобилно снабдео. Он нам је дао обиље залиха којима треба да ублажимо потребе ових страдалника и сиромаха.

Сваког дана слушамо о земљотресима, ратовима, поплавама, вулканима и другим катастрофама и невољама широм света које за собом остављају рушевине, штету на имањима, па чак и људске жртве. Чим сазнамо за неку несрећу, ми ступамо у акцију да одговоримо на потребе ових људи. Начин на који одговарамо умногоме зависи од врсте непогоде, државе и њене тренутне економске и геополитичке ситуације. Одмах почињемо да процењујемо ситуацију да бисмо одлучили како најприкладније деловати.

Уз то, у мирнодопско време Одсек за добротворни рад обезбеђује помоћ у виду финансирања кроз дарове, техничку асистенцију, тренинге, менторство и препознавање и спровођење пројеката. Ако у некој области имамо стручњаке, желимо да, по потреби, обезбедимо надзор и вођство. Наш циљ је да оспособимо локалне цркве да препознају и задовоље потребе своје друштвене заједнице, било да је то у форми хране, одеће, ћебади, уточишта или емоционалне подршке и саветовања.

Ширење Божје љубави по свету је попут авиона коме је потребно гориво да га покреће. Ваши добровољни дарови су гориво које покреће готово сваки аспект помагања овим оскудним душама. Без вашег учествовања и овог горива, наши најбољи напори ће сигурно пропасти. Неизводљиво је да сви дођу на место несреће, али ваша средства могу далеко допрети. Апелујемо на ваша срца како би се покренула да учествујете у овом племенитом делу. Молимо вас да приложите своје добровољне дарове у ову сврху.

Ваша браћа из Одсека за добротворни рад

Време духовне кризе

„Зато, љубазна браћо моја, бежите од идолопоклонства.“ – I Коринћанима 10:14.

„Увек је постојао један мали остатак оних који су остали верни Богу; и Господ је с времена на време подизао верне и храбре људе да руше идолопоклонство и ослобађају Израиљ од његових непријатеља.“ – Патријарси и пророци, 576.

Предлажемо да прочитате: *Патријарси и пророци, 574-579.*

Недеља, 28. јануар

1. КРИВИ ПРЕД БОГОМ

а. Шта је Израиљ приликом насељавања Ханана пропустио да учини? Судије 1:28-33.

_____

„Господ је, са своје стране, верно испунио обећања дата Израиљу; Исус Навин је савладао моћ Хананејаца и земљу обећану поделио израиљским племенима. Они су, ослањајући се на сигурну божанску подршку, имали само да употпуне дело, да преостале староседеоце изагнају из земље. Али они пропустише да то учине. Упуштајући се у савез са Хананејима, они су прекршили изричиту Божју заповест, и тако нису испунили основни услов под којим им је хананска земља била обећана.“ *– Патријарси и пророци, 574.*

б. Шта показује да је ова ствар била од великог значаја? ИИ Мојсијева 23:24,25.

_____

„Већ у првим саопштењима која им је Бог дао на Синају били су (Израиљци) опомену ти да се чувају идолопоклонства...

„Али, занемаривши високи циљ који им је био намењен, они су се радије удобно сместили и одали уживању. Пропустили су прилику да употпуне освајање земље.“ *– Патријарси и пророци, 574, 575.*

2. ВИСОКА ЦЕНА НЕМАРНОСТИ

а. Шта се догодило Израиљу зато што је пропустио да изврши своју дужност пред Богом, и на који начин је то испуњење пророчанства? Псалам 106:35-40; IV Мојсијева 33:55.

„Док је још било у животу покољење које је Исус Навин упућивао, идолопоклонство није толико узимало маха, али су родитељи припремили за отпадништво своју децу. Непоштовањем божанских ограничења од стране оних који су ушли у земљу хананску, посејано је семе зла које је наставило да доноси горке плодове многим нараштајима. Јеврејима су њихове једноставне животне навике осигуравале благодат телесног здравља; али дружењем с незнабошцима били су наведени да попуштају апетиту и страстима, што је постепено смањивало њихову телесну снагу, и слабило им духовне и моралне силе. Израиљци су због својих греха били одвојени од Бога. Његова снага им је била ускраћена и више нису били надмоћнији од својих непријатеља. Тако су најзад били покорени од стране управо оних народа које су они уз Божју помоћ могли да покоре.“ *– Патријарси и пророци, 576.*

б. Шта је Бог на крају био приморан да уради, и зашто о томе треба озбиљно да размишљамо у наше време? Судије 2:12; Псалам 78:58,60,61.

„Најтежи грех идолопоклонства постоји у цркви. Све оно што стоји између хришћанина и његове неподељене службе Богу је идол, а најтежи грех идолопоклонства је идолопоклонство само по себи.” *– Тхе Паулсон Цоллецтион, 343.*

„Слично старом Израиљу, Заједница је осрамотила Бога тиме што се одвојила од светлости, занемарила своје дужности и злоупотребила велике предности које су јој дате као изабраном народу Божјем да би изградила свети карактер. Њени чланови су прекршили завет према којем су морали живети само за Бога. Удружили су се са себичним и таштим људима.“ *– II Сведочанство, 492.*

„У идолопоклонике Бог сврстава и оне који се ослањају на своју мудрост и своје планове, мислећи да успех зависи од њиховог богатства и моћи, тежећи да своје позиције ојачају савезништвом са људима које свет сматра великима, али који поричу обавезност покоравања Његовом закону.“ *– Тхе Ревиеw анд Хералд, Марцх 15, 1906.*

3. БЕЖАЊЕ ОД ИДОЛОПОКЛОНСТВА

а. Који апели по питању идолопоклонства су упућени онима који живе у хришћанској ери? I Коринћанима 10:14; Галатима 5:19-21. Опиши потресну визију о опасностима овог зла дату Господњем гласнику.

„Велика група незнабожачких идолопоклоника носила је црну заставу, на којој су се видели облици сунца, месеца и звезда, и била испуњена јарошћу и бесом. Показана ми је затим друга група која је носила чисту белу заставу са натписом: 'Чистота и светост Господу.' На њиховим лицима се огледала чврстина и небеско спокојство. Видела сам како им се незнабожачки идолопоклоници приближавају, а онда је дошло до великог крвопролића. Много хришћана је нестало; међутим, њихова група је збијала своје редове и још чвршће грлила заставу. Док су многи падали, остали су се окупљали под заставу и заузимали њихова места.

„Видела сам како се идолопоклоници нешто договарају. Пошто им није пошло за руком да хришћане савладају, начинили су другачији план. Спустили су своју заставу и онда се приближили оној непоколебљивој чети хришћана износећи им своје предлоге. Испрва су њихови предлози били у потпуности одбијени. Али после тога видех како се хришћани нешто договарају. Неки су изјавили да ће спустити заставу и прихватити предлоге да би спасли свој живот, а да ће касније добити снаге и подићи заставу међу незнабошцима. Међутим, неколицина њих није хтела да пристане на овакав план, чврсто одлучивши да радије умре држећи заставу, него да је спушта. Видела сам затим да су многи спустили заставу и ујединили се са незнабошцима, док су је они малобројни још чвршће и постојаније пригрлили и још више уздигли. Видела сам да су појединци непрестано напуштали оне који су носили чисту заставу и прилазили идолопоклоницима под црном заставом, да с њима заједно прогоне оне који су држали белу заставу. Многи су били поубијани али се бела застава ипак високо уздизала, а нови верници су прилазили и окупљали се око ње.“ *– Рани списи, 227, 228.*

б. Наведи још један облик идолопоклонства који треба избегавати. Колошанима 3:5,6.

„Свако лакомство у Речи Божјој је осуђено као идолопоклонство. Свако самољубље и сваки себични поступак у Божјим очима представља прекршај.“ *– Христове очигледне поуке, 228.*

4. ПОТРЕБАН ИЗБАВИТЕЉ

а. Које су биле горке последице идолопоклонства Израиља у време судија? Судије 6:1-5.

_____

_____

„Дивљи и груби становници пустиње 'долажаху као скакавци' (Судије 6:5) у земљу Израиљеву заједно са својим стадима стоке ситне и крупне. Ширили су се од Јордана до филистејске долине као опасна куга. Долазили су чим је жетва почела да пристиже и остајали док и последњи земаљски плодови нису били убрани. Пустошили су поља, пљачкали и злостављали становнике, а затим се поново враћали у пустињу. Због тога су Израиљци, који су становали у унутрашњости земље, били приморани да напуштају своје домове и да беже у градове који су били опасани зидовима, тражећи заштиту у тврђавама па чак и у планинским пећинама скривеним између стена.“ – *Патријарси и пророци, 577.*

б. Шта су Израиљци на крају учинили, и какав су милосрдан одговор добили? Судије 6:6-10.

_____

_____

_____

„Кад су се људи у својој муци поново сетили Божјих опомена и признали своје грехе, Бог им је поново подигао избавитеља.“ – *Патријарси и пророци, 577.*

ц.Ког знаменитог човека је тада Бог подигао? Зашто? Судије 6:11-14; Приче 4:26; Агеј 1:7.

_____

_____

„Радећи тако у тајности и миру, Гедеон је био жалостан због постојећег стања и размишљао како би се могао сломити јарам тлачитеља његовог народа.“ – *Патријарси и пророци, 578.*

„Онај чији је ум отворен за Реч Божју пажљиво ће и уз молитву одмеравати сваки свој корак, како би могао прославити Бога и одржи се на Његовом путу.“ – *That I May Know Him, 251.*

Четвртак, 1. фебруар

5. ПОНИЗАН ЧОВЕК ОД АКЦИЈЕ

а. Чему треба да се научимо из Гедеоновог става када му се обратио небески весник? Судије 6:15,22,23.

_____

„Када су у стара времена људи којима је Бог слао своје анђеле да говоре с њима или да нешто учине за њих, схватили да су видели Божјег анђела и да разговарају с њим, они су били запањени од страха мислећи да морају умрети. Они су имали тако узвишену представу о страшном величанству и сили Божјој да су мислили да ће их уништити и сам контакт с неким ко долази непосредно из Његове свете присутности.“ *– И Сведочанство, 370, 371.*

б. Који важан задатак је Гедеон извршио, а који је био неопходан за почетак реформације у његовом народу? Судије 6:24-27.

_____

_____

„Ослобођењу Израиља морао је претходити свечани протест против служења и клањања Валу. Гедеон је морао објавити рат идолопоклонству пре него што је могао кренути у борбу против непријатеља свога народа.

„Божански налог био је верно извршен. Знајући да ће наићи на отпор ако покуша да ради јавно, Гедеон је свој задатак извео у тајности. Уз помоћ својих слугу, све је завршио за једну ноћ.“ – *Патријарси и пророци, 578, 579.*

Петак, 2. фебруар

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. **Зашто је тако важно одвојити се од познатих извора искушења?**
2. **Који конкретни греси су узроковали угњетавање Израиља од стране Мадијанаца?**
3. **Шта је опасније – прогонство од стране зла или компромис са злом?**
4. **Шта у часовима кризе открива дивну Божју милост?**
5. **Које кораке ја морам предузети како бих извршио истинску реформацију у свом животу?**

Оживљавање остатка

„Ти дакле трпи зло као добар војник Исуса Христа; јер се никакав војник не заплиће у трговине овог света да угоди војводи.“ – ИИ Тимотију 2:3,4.

„Идите корак за кораком на путу дужности. Можда ћете се морати успињати по стрминама, али крећите се напред на путу понизности, вере и самоодрицања, остављајући иза себе облаке сумње.“ – Селецтед Мессагес 2, 272.

Предлажемо да прочитате: *Патријарси и пророци, 578-581.*

Недеља, 4. фебруар

1. ДУХ БОЖЈИ НА ДЕЛУ

а. Како су људи из Гедеоновог града реаговали јутро након што је он оборио олтар свог оца подигнут Валу? Судије 6:28-30.

_____

б. Како је на то одговорио Гедеонов отац? Зашто? Судије 6:31,32.

_____

_____

„Гедеон је свом оцу Јоасу испричао све о посети анђела и о обећању да ће Израиљ бити ослобођен. Пренео му је и божанску заповест да уништи Валов жртвеник. Господњи Дух утицао је на Јоасово срце. Видео је да богови којима је служио не могу спасити ни саме себе од уништења и да зато не могу заштитити ни своје следбенике. Када је идолопоклоничко мноштво затражило Гедеонову смрт, Јоас је неустрашиво стао у његову одбрану и показао народу колико су беспомоћни и недостојни обожавања и поверења њихови богови. 'Ви ли хоћете да браните Вала? Ви ли хоћете да га избавите? Ко га брани, погинуће јутрос. Ако је бог, нека сам расправи с њим што му је раскопао олтар.'

„Он их је подсетио да ће смртна казна праведно почивати на њима, уместо на Гедеону, јер су прекршили Божји закон против идолопоклонства.“ – *The Signs of the Times, June 23, 1881.*

2. БОЖЈЕ ВЕЛИЧАНСТВЕНО ПРОВИЂЕЊЕ

а. Како одбацивање идола доводи до напретка? Судије 6:33-35.

_____

„Цео посао (уништавања идола), уз Гедеонове подстицајне молбе, оставио је снажан утисак на народ Офре. Нестале су све мисли о насиљу; и када је, покренут Господњим Духом, Гедеон трубом дао ратни сигнал, они су били међу првима који су му се прикључили. Он је затим послао гласнике по свом племену Манасијином, а такође и Асировом, Завулоновом и Нефталимовом, и сви су радосно послушали позив.“ – *The Signs of the Times, June 23, 1881.*

б. Шта можемо научити из Гедеонових молитава у којима је тражио Божје одобравање? Којим духом су биле покренуте његове молитве? Судије 6:36-40.

_____

„Гедеон је дубоко осећао своју неспособност за велико дело које му је предстојало. Није се усуђивао стати на чело војске док није добио јасну потврду да га је Господ позвао на ово дело и обећање да ће Он бити с њим...

„Међутим, сада му је неверовање говорило да руно сасвим природно упија влагу из ваздуха и да испит није довољно поуздан. Зато је (Гедеон) затражио обнављање знака, понизно се молећи да својим неверовањем не би наљутио Бога. Његов захтев био је прихваћен...

„'Пре славе иде смерност.' Господ најуспешније може да употреби оне који су најдубље свесни своје недостојности и несавршености. Он ће их научити како се увежбава храброст у вери. Уједињујући своју снагу са њиховом слабошћу и своју мудрост са њиховим незнањем, Он ће их учинити и јакима и мудрима.

„Бог ће прихватити службу свих оних који су послушни Његовој вољи, који ни због ког разлога неће хтети да упрљају своју савест, који ниједном утицају неће допустити да их скрене с пута дужности...

„Поучљиви људи пуни поверења, који имају праве намере и чисто срце, не морају да чекају на неку велику прилику или да стекну изванредне способности пре но што би употребили своје снаге. Не треба ни да стоје неодлучни, пуни питања и страха шта ће свет рећи или мислити о њима. Не треба да се замарамо бригама и страховањима, већ да идемо даље, мирно и верно радећи посао који нам је Бог одредио, препуштајући успех у Његове руке.“ – *The Signs of the Times, June 23, 1881.*

3. БОГ ПОЗНАЈЕ СРЦЕ

а. Који закон је установљен у старом Израиљу, а који открива Божје саосећање према породицама у време рата? V Мојсијева 20:5-8.

„У Израиљу је био закон да се сваки пут пред полазак у битку објави пред целом војском: 'Ко је саградио нову кућу, а није почео седети у њој? Нека иде, нек се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други почео седети у њој. И ко је посадио виноград, а још га није брао? Нека иде, нек се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други га брао. И ко је испросио девојку, а још је није одвео? Нека иде, нек се врати кући својој, да не би погинуо у боју, и други је одвео. Још и ово нека кажу војводе народу: Ко је страшљив и трне му срце? Нека иде, нек се врати кући својој, да не би трнуло срце браћи његовој као њему' (V Мојсијева 20:5-8). Како је ово потресна илустрација Христове нежне љубави и саосећања! Онај који је успоставио родбинске и породичне везе, постарао се да се оне не би на предуго време раскидале. Он ни од кога није тражио да у рат полази недобровољно. Ово се исто тако односи и на принудно утицање које се може применити на све оне којима недостаје вере или храбрости, осим тога то показује и како наше мисли и осећања делују на наше поступке.“ – *The Signs of the Times, June 30, 1881.*

б. Како је Господ поново запањио Гедеона, сада кад је он добио уверење да га Бог води у његовом подухвату? Зашто? Судије 7:1,2. Какав утицај поноситост има на нас данас?

„Зато што је, у поређењу са бројним непријатељима, имао тако мало људи, Гедеон је пропустио да изврши објављивање ове уобичајене поруке. Он се запрепастио кад му је Господ рекао да је његова војска сувише велика. Али је Господ видео охолост и неверовање у срцима присутних. Загрејани узбудљивим Гедеоновим позивом, они су били спремни да се одазову, али кад су угледали огромне масе Мадијанаца многи су се уплашили. Ипак у случају да Израиљци победе ти исти би, уместо да победу припишу Богу, сву славу присвојили за себе.

„Гедеон је послушао Божју заповест, али је тешка срца гледао како се двадесет и две хиљаде људи или више него две трећине целокупне војске подижу и крећу кућама.“ – *Патријарси и пророци, 580.*

„Охолост срца је страшна црта карактера. 'Охолост долази пред погибао, и поносит дух пред пропаст' (Приче 16:18). Ово је законитост која се потврђује и у породици, и у Заједници и у нацији.“ – *The Faith I Live By, 68.*

4. ТЕСТ КАРАКТЕРА

а. Шта је Бог рекао Гедеону пре него што је кренуо у битку, а након што му је војска смањена на само десет хиљада људи? Зашто? Судије 7:4,5.

_____

„Очекујући да ће изаћи право пред непријатеља, народ се спусти на воду. Само неколико њих на брзину узеше мало воде у шаку, попише је и кренуше даље, а већина се спусти на колена и удобно пијаше до миле воље са површине водене. Од десет хиљада људи само три стотине их је било који су воду приносили устима руком; али само су они били изабрани. Сви остали добили су дозволу да се врате кући.

„Карактер се често ставља на пробу најједноставнијим средствима. Они који су у тренутку опасности мислили само да задовоље своје потребе, нису били људи у које би се могло поуздати у тешким часовима. За немарне и оне који гледају само како да угоде себи нема места у делу Божјем. Његов избор пао је на оне малобројне који нису хтели да се због задовољења личних потреба задржавају у вршењу своје дужности.“ *– Патријарси и пророци, 580, 581.*

б. Како се начело којем је Бог подучавао Гедеона може применити и на чланове Његове цркве данас? Филипљанима 2:4; 3:13,14.

_____

„Успех не зависи од снаге или броја. Бог своје дело ослобођења може да изврши са малим бројем исто тако као и са великим. Велика црква није нужно и јака црква. Неки од њених чланова можда гаје себичност, охолост или неверовање; неки су можда непоштени, а други искварени у срцу и у животу. Све ово су извори слабости за цркву. Они узрокују да Бог са неодобравањем гледа на свој народ, а велики непријатељ ради кроз њих како би унапредио своје дело.

„У давна времена, онима чија су срца световни интереси удаљили од Бога било је наложено да се врате кући. И данас би за дело истине било боље да се они чија је пажња заокупљена личним интересом одвоје од Божјег дела, и посвете се ономе у чему се њихово срце радује. Они тада не би својим лошим примером испољавали тако опасан утицај на друге.

„Бог се не прославља толико великим бројем, колико карактером оних који Му служе.“ *—The Signs of the Times, June 30, 1881.*

Петак, 8. фебруар

5. ВОЈНИЦИ КНЕЗА МИРА

а. Који је Божји план за све који припадају Његовој духовној војсци? II Тимотију 2:3-5.

_____

„Ми нисмо дошли на свет да се бринемо само о себи, него смо позвани да, угледајући се у самоодрицању и самопожртвовању на пример Христов, сарађујемо у великом делу спасавања.“ *– I Сведочанство, 296.*

„Прави хришћански карактер се распознаје по искрености намере и несаломивој одлучности, он се не прилагођава утицајима света и ни у чему не тежи да снизи библијско мерило. Ако људи допусте себи да у служби Богу постану обесхрабрени, велики непријатељ ће навести много разлога да би их одвратио од јасног пута дужности и навео да пођу лакшим путем, избегавајући сваку одговорност. Они који се дају подмитити и завести, обесхрабрити и застрашити, неће ратовати у хришћанској борби. Они који своју љубав и пажњу поклањају богатству или почастима овог света неће водити рат са управитељима и властима, и с духовима пакости испод неба.

„Сви који желе да буду војници крста Христовог, морају припасати све оружје и припремити се за борбу. Они се не смеју плашити претњи ни узмицати пред опасностима. Морају бити опрезни у опасности, али чврсто и неустрашиво иступати против непријатеља и борити се за Бога. Посвећеност и оданост Христовог следбеника мора бити комплетна. Отац, мајка, жена, деца, кућа и имање – све то њему мора да буде на другом месту, а дело Божје на првом. Он мора бити спреман да стрпљиво, ведро и радосно подноси све што Бог у свом провиђењу допусти да наиђе на њега. И учествовање с Христом у бесмртној слави биће на крају његова награда.“ *– The Signs of the Times, June 30, 1881.*

Петак, 9. фебруар

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како ја могу да привучем некога из отпадништва као што је то учинио Гедеон са Јоасом?
2. Зашто је Гедеону додељен задатак да избави Божји народ?
3. Зашто је Бог желео да 32.000 буду смањене на 10.000?
4. Објасни како се тест са начином на који су људи пили воду може применити и данас.
5. Шта значи бити духовни војник царства које није од овога света?

Активно поверење

„А Гедеон им рече: Нећу вам ја бити господар, нити ће вам син мој бити господар; Господ ће вам бити Господар.“ – Судије 8:23.

„У часовима горког кушања, не стављајте своје поверење у руке човека, већ у живога Бога. Имајте вере у Онога који је поред вас, спреман да вам каже које кораке да предузмете у време искушења и недоумица. Он је већ све унапред одредио.“ – Сермонс анд Талкс 2, 178.

Предлажемо да прочитате: *Патријарси и пророци, 581-590.*

Недеља, 11. фебруар

1. ОЗБИЉНИ, СПРЕМНИ РАТНИЦИ

а. Од десет хиљада људи који су пили воду пре битке, колико њих је своју мисију схватило озбиљно и какав им је исход Бог обећао? Судије 7:6-9.

_____

„Не само да је (мали остатак) поседовао храброст и самоконтролу, већ су ти људи били и људи вере. Они нису били окаљани идолопоклонством.“ – *The Signs of the Times, June 30, 1881.*

„Господ је и данас вољан да исто тако делује кроз људске напоре и да преко слабих људских оруђа учини велике ствари. Битно је да имамо јасну представу о истини, јер како бисмо иначе били у стању да се супротставимо њеним лукавим противницима? Библија се мора проучавати, не само ради упознавања њеног учења, него и ради њених практичних поука. Никада не смете да будете изненађени, никад не смете бити без свога оружја. Будите спремни на свако изненађење, на сваки позив дужности. Будно искористите сваку прилику да изнесете истину, упознајте се добро са пророчанствима и са поукама Христовим. Немојте се ослањати само на добро припремљене аргументе. Сами аргументи нису довољни. Морате тражити Господа на својим коленима; да бисте утицали на људе морате бити наоружани силом Његовог Духа.

„Радите брзо и одлучно. Господ жели да реагујете у правом тренутку, као што су то чинили Гедеонови војници.“ – *The Review and Herald, July 1, 1884.*

2. ОДАБРАТИ УЗАН ПУТ

а. Шта сведочи о томе како се Бог у свом делу користи мањином? Како нам Он налаже да радимо чак и у нашим школама? Римљанима 9:27; 12:1,2; Јаков 4:4.

_____

„Неки ће рећи да ће наше школе постати непопуларне ако се верско учење стави на прво место, и да их неће потпомагати они који нису припадници наше вере. У реду; нека иду у друге школе у којима ће наћи васпитни систем који одговара њиховом укусу. С тим у вези је намера сотонина да спречи остварење оних циљева ради којих су и основане наше школе. Ометани његовим лукавством, управитељи расуђују по начину овог света, угледајући се на његове планове и подражавајући његове обичаје. Многи су показали толики недостатак небеске мудрости, да су се удружили с непријатељима Бога и истине организујући светске разоноде за ученике. Чинећи тако они изазивају Божје негодовање, јер тиме заводе омладину на погрешан пут и помажу сотони у његовом раду. Са таквим радом и свим његовим последицама они ће морати да се суоче на Божјем суду.

„Они који иду тим путем показују да се у њих не може имати поверења... Кад Господ тражи од нас да будемо одвојен и изабран народ, како можемо чезнути за популарношћу и прилагођавањем обичајима и навикама овог света?...

„Унизити наше мерило да бисмо обезбедили себи популарност и повећали број чланова, а онда се радовати том повећању, значи бити сасвим слеп. Кад би број чланова био мерило успеха, сотона би могао полагати право на превласт, јер је велика већина у овоме свету његов следбеник. Врлина и успех једне школе огледају се у њеној моралној сили. Оне зависе од врлине, интелигенције и побожности оних који се у њима налазе, а не од њиховог броја и то треба да буде узрок радости и захвалности.“ *– VI Сведочанство, 91.*

„Многи који заузимају одговорне позиције у Божјој цркви жртвују своју част да би осигурали наклоност неверника. Снажна струја вуче их низводно, и они одлучују да је лакше да пливају уз њу него да јој се одупру. Попут деце Израиља, они својом духовном лењошћу и тромошћу жртвују божанске благослове. Многи у свом срцу гаје идоле – себичност, поноситост и сујету. Вечни интереси губе своју вредност. Уклоните утицаје које је Бог обезбедио за очување и јачање наше духовности, утицаје од којих она пропада и умире. Морамо стално тежити да се приближимо Богу и да разумемо Његову вољу.“ *– The Signs of the Times, June 30, 1881.*

3. ПОБЕДА И ТАКТИЧНОСТ

а. Шта, за дело Божје у ово време, треба да научимо из необичне стратегије којом је вођена Гедеонова војска? Судије 7:12-22.

_____

_____

„Веома је опасно кад се људи противе Духу истине, правде и милости само зато што Његово испољавање није у складу са њиховим идејама и што не долази на начин који су они испланирали. Господ ради на свој начин и у складу са својим плановима. Људи треба да се моле Богу да би се ослободили свога 'ја' и да би могли бити у складу са небом...

„У упутству које је Господ дао Гедеону пред сам полазак у бој са Мадијанима – да против својих непријатеља пође са свега три стотине људи који су имали да свирају у трубе, носећи у својим рукама празне крчаге и вичући: 'Мач Господњи и Гедеонов!' – ти прецизни методичари и формалисти не би видели ништа друго него недоследност и конфузију. Они би устукнули уз одлучан протест и противљење. Водили би дуге распре да докажу колико је недоследно и опасно полазити у рат на тако екстреман начин и коначно би сваки такав подухват прогласили смешним и неразумним.“ – *Коментари библијских текстова, 123.*

б. Објасни корисност Гедеонове тактичности према својој браћи. Судије 7:23-25; 8:1-3.

_____

„Али ипак су (Јефремови људи) били љубоморни и гњевни на Гедеона као да се он руководио сопственом вољом. Они нису видели да је победа Израиљаца у ствари Божје дело и нису ценили Његову моћ и Његову милост испољену у њиховом ослобођењу; и баш тиме су посведочили да нису били достојни да их Бог изабере за своја нарочита оруђа...

„Дух љубоморе је лако могао распалити свађу која би довела до сукоба и крвопролића, али је Гедеонов одговор у којем се видела његова смерност и чедност ублажио срџбу синова Јефремових те су се у миру вратили својим стадима. Гедеон је био чврст и непопустљив кад су била у питању начела, у рату веома храбар, а ипак у опхођењу с људима ретко љубазан и учтив.“ – *Патријарси и пророци, 585.*

4. ПОСТОЈАНОСТ, А ЗАТИМ ПАД

а. Какав пример нам пружа Гедеоново држање и одбијање да наруши Божја начела теократије? Судије 8:22,23.

_____

б. Упркос својој скромној једноставности, какву грешку је Гедеон касније начинио и какву поуку из тога треба да извучемо? Судије 8:24-27.

_____

„Време неактивности и опуштања које обично наступа после великих напора, често је скопчано са већим опасностима него време борбе. У таквој опасности се и Гедеон сада нашао. Обузео га је дух неког неспокојства и немира. До тада је налазио задовољство у верном извршавању налога примљених од Бога. А сада, уместо да сачека да га Бог и даље води, почео је да кроји сопствене планове. Кад Божја војска задобије неку велику победу, сотона удвостручује своје напоре да осујети дело Божје. Тако је он и Гедеоновом узнемиреном духу дошаптавао мисли и планове којима је намеравао да заведе израиљски народ.

„Зато што му је било наређено да принесе жртву на оној стени на којој му се јавио анђео, Гедеон је мислио да је позван да буде свештеник. Не чекајући божанско посвећење, почео је да тражи погодно место где би завео систем богослужења сличног ономе које је обављано у шатору од састанка. Пошто му је народ био веома наклоњен, без икаквих тешкоћа је могао да оствари свој план. На његов захтев сви су му предали златне гривне што су као ратни плен узели од Мадијанаца. Осим тога народ је сакупио и много других драгоцености заједно са богато украшеним одорама обојице мадијанских кнезова. Од тако добијених материјала Гедеон је направио свечани оплећак и напрсник, подражавајући одећу првосвештеника. Овај његов поступак био је замка не само за њега и његову породицу него и за цео народ израиљски. Неовлашћено богослужење довело је до тога да су многи из народа најзад потпуно напустили Бога и служили идолима. После Гедеонове смрти један велики део народа, заједно са његовом породицом, био је захваћен новим отпадништвом. Управо онај човек који је некада, рушећи Валов олтар, затирао идолопоклонство у Израиљу, сада је завео народ од Бога.

„Врло је мало оних који схватају колико су далекосежне њихове речи и њихови поступци. Како често заблуде родитеља имају најубитачније деловање на њихове синове и синове синова њихових далеко после њихове смрти.“ – *Патријарси и пророци, 586, 587.*

Четвртак, 15. фебруар

а. Како је Гедеонова каснија грешка утицала на народ после његове смрти? Судије 8:28,33-35. Где се данас налази наша сигурност?

_____

„(Гедеон) је сам себе сматрао најнижим у дому свог оца. Људска мудрост га сигурно не би изабрала за такав подухват; али Бог је видео у Гедеону човека од поуздања и моралне храбрости. Он није веровао себи и био је спреман да слуша Божје поуке и изврши Његове намере. Господ не зависи од људи који седе на високим положајима, који су високо интелигентни или великог знања. Такви људи су најчешће поносни и сами себи довољни. Они се сматрају компетентни да планирају и спроводе планове не саветујући се с Богом. Они се одвајају од правог Чокота и стога се суше и постају бесплодни попут увенулих грана.

„Бог ће посрамити људску разметљивост. Он ће наградити успехом оне чији напори изгледају преслаби, чије методе рада уопште не обећавају, уколико исти ти појединци делују под божанским налогом и у духу понизности и поверења. Бог неће искушати нашу веру више од онога што можемо поднети. Он ће нам дати довољно доказа да се у својој слабости можемо ослонити на Његову снажну руку и потпуно се предати Његовој сили. Таленти, образовање и утицај могу да буду, под посвећујућим утицајем Светог Духа, употребљени у служби Богу; али они се чешће користе у служби сотони, него Исусу Христу.“ – *The Signs of the Times, June 30, 1881.*

„И они који се налазе на највишем положају могу да воде у заблуду. И најмудрији се варају, и најјачи могу да се спотакну и посрну. Зато је неопходно да наш пут буде стално осветљен виделом одозго. Наша једина сигурност налази се у томе да свој пут безусловно поверимо Ономе који је рекао: 'Хајде за мном.'“ – *Патријарси и пророци, 587.*

Петак, 16. фебруар

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Опиши дужности нас као „брзих, спремних људи“ за Бога данас.
2. Каква грешка се често прави у верским установама отвореним за јавност?
3. Зашто је Бог изабрао тако једноставну стратегију да порази Мадијанце?
4. Која Гедеонова грешка може бити замка чак и за оне који делују скромно?
5. Зашто смо упозорени да се не уздамо у човечје руке?

Планирање победоносних породица

„Како ће бити правило за дете, и шта ће се чинити с њим?“ – Судије 13:12.

„Негујући и изграђујући у њима оно што је најбоље, родитељи обликују друштво будућности и уздижу будућа покољења... Још пре него што се дете роди треба започети са припремом која ће га оспособити да се успешно бори против зла.“ – Здравље и срећа, 327.

Предлажемо да прочитате: *Здравље и срећа, 327-333;*
Селецтед Мессагес 2, 420-433.

Недеља, 18. фебруар

1. УПУТСТВА ЗА ОБА РОДИТЕЉА

а. Које је било упутство које је Господњи анђео пренео Манојевој жени, и како су и она и њен муж испољили ревност да прославе Господа? Судије 13:2-12; Јаков 1:5.

_____

_____

_____

„Нека се свака мајка чешће обрати Спаситељу с молитвом: 'Какво ће бити правило за дете и шта ће се чинити с њим?' Нека свака мајка има на уму упутство које је Бог дао у својој Речи, па ће примити мудрост када јој затреба.“ – *Патријарси и пророци, 606.*

„На очевима, исто тако као и на мајкама, почива одговорност за рано и за касније васпитање детета и зато је преко потребно да се оба родитеља за то пажљиво и темељно припреме. Пре него што се одлуче да преузму дужност очинства и материнства, људи и жене се морају упознати са законима физичког развитка – с физиологијом и хигијеном, са значајем пренаталних утицаја, са законима наслеђивања, са здравственим мерама, одевањем, вежбама тела и лечењем болести; они би такође морали разумети законе менталног развитка и моралног васпитања.“ – *Васпитање, 245, 246.*

2. СВЕЧАНА ОДГОВОРНОСТ

а. Који савет је поновљен родитељима? Зашто? Судије 13:13,14,24.

_____

„Добробит детета зависи умногоме од мајчиних животних навика. Њеним апетитом и страстима морају владати начела. Ако је Божја намера да је учини мајком, тада се мора од много чега уздржавати, а много чему супротставити. Ако се она за време трудноће одаје задовољавању прохтева, себичности, нестрпљењу и претераној строгости, тада ће се ове карактерне црте одразити и у карактеру детета. На овај начин су многа деца наследила готово несавладиве склоности ка злу.

„Међутим, ако се мајка непоколебљиво држи истинских начела, ако је умерена, спремна на самоодрицање, блага, племенита и несебична, она ове драгоцене особине може пренети и на своје дете.“ – *Здравље и срећа, 328, 329.*

За Самсона – дете које је било рођено зато да постане ослободилац Израиља – није било довољно само добро завештање дато приликом његовог рођења. Томе је требало да уследи и једно брижљиво и озбиљно васпитање. Дете се од самог рођења морало привикавати на строгу умереност.“ – *Здравље и срећа, 334.*

б. Зашто је привилегија родитељства веома озбиљна ствар? Псалам 127:3.

_____

„Отац треба да има на уму да ће његово понашање према супрузи пре рођења потомства умногоме утицати на мајчину нарав током тог периода, и да ће имати значајног удела на карактер које ће дете развити након рођења. Многи очеви су се толико трудили да сачувају своју имовину, да су жртвовали разматрање узвишенијих питања, а неки мушкарци су срамно запостављали своју супругу и своје потомство, и пречесто су животи обоје жртвовани због снажне жеље за богаћењем. Многи не претрпе одмах ову тешку казну за своје преступе и не виде јасно последице свог поступања. Стање у ком се налази супруга понекад није ништа боље од положаја једног роба, а понекад је она, подједнако као и супруг, крива за трађење физичке снаге у прикупљању средстава за лагодан живот. За такве је злочин да имају децу, јер ће њиховом потомству често недостајати физичке, моралне и менталне вредности, носиће печат себичности и несреће својих родитеља, а свет ће бити проклет њиховом злобом.“ – *Selected Messages,2, 428, 429.*

3. РАДИТИ НА ДУХОВНОМ УСПЕХУ

а. Наведи неке од кључних корака за уживање у већем миру породичног живота. Филибљанима 4:5-8.

_____

„Мајци се, пре рођења детета, често дозвољава да ради преко своје снаге. Њени терети и бриге ретко бивају олакшане, и време које њој, пре свих, треба да буде време одмора, испуњено је умором, тугом и суморношћу. Превеликим напором са своје стране она лишава своје потомство исхране које му је природа наменила, и загревајући своју крв преноси му крв лошег квалитета. Деца су лишена њене животне снаге, ускраћена им је физичка и ментална снага. Отац треба да научи како да мајку учини срећном. Он себи не треба да дозволи долазак кући у намрштеном стању.“ – *Selected Messages, 2, 427, 428.*

„Дужност је мушкараца и жена да делују разумно по питању својих физичких напора. Они не би требало да непотребно исцрпљују своју снагу, јер чинећи тако, они не шкоде само себи, већ својим погрешкама доносе нервозу, изнуреност и патњу и својим драгима. Шта вас позива на толики рад? Неумереност у јелу и пићу, као и жеља за богатством, довели су до ове неумерености у раду.“ – *Selected Messages, 2, 429.*

„Зато, мајке, нека ваше лице увек зрачи радошћу. Смешите се кад год можете, па ће се у дечјем уму и срцу одражавати сјај вашега лица.“ – *Темељи срећнога дома, 354.*

б. Зашто су Израиљу били хитно потребни храбри људи, и зашто слична потреба постоји и данас? Судије 13:1; Јеремија 2:12-14; I Коринћанима 3:3.

_____

„Највећа потреба света је потреба за људима – људима који се не дају ни купити ни продати, људима који су у дубини своје душе поштени и часни, људима који се не боје назвати грех његовим правим именом, људима чија је савест верна дужности као магнетска игла полу, људима који ће стајати на страни праведности макар се небо срушило.

„Али такав карактер није плод случаја; он се не може приписати личној наклоности или даровима Провиђења. Племенит карактер је плод самодисциплине, покоравања ниже природе вишој – предања самога себе служби Богу и ближњима из љубави.“ – *Васпитање, 49, 50.*

4. УТИЦАЈ ДРУШТВА

а. Који захтев је Самсон упутио својим родитељима? Судије 14:1-3. И поред добрих намера, које опасности су Самсонови родитељи превидели? I Коринћанима 15:33.

_____

„Пошто је град Сарај био у близини филистејске земље, Самсон се упустио с њима у пријатељске односе. Тако је у његовој младости дошло до присних пријатељстава која су замрачила цели његов живот.“ – *Патријарси и пророци, 594.*

„Млади хришћани треба много да пазе на избор својих пријатеља и другова. Пазите да се оно што сматрате чистим златом не покаже као прости метал. Дружење са необраћенима је препрека на путу оних који желе да служе Богу. Многи су упропашћени несрећним везама... с онима који не врше оплемењујући утицај.“ – *Порука младим хришћанима, 306.*

„Очеви и мајке треба да знају да је њихова дужност да утичу на осећања своје деце тако да она заволе само оне који су достојни да буду њихови животни другови. Требало би да знају да је њихова дужност да поукама и примером, праћеним Божјом милошћу, тако изграђују карактер своје деце од њихових најранијих дана да буде чист и племенит и да их привлачи само оно што је добро и истинито. Слични се привлаче. Слични се узајамно цене. Нека љубав према истини, чистоти и доброти буде рано усађена у срце младих, и онда ће они тражити друштво оних који имају исте врлине.“ – *Порука младим хришћанима, 327.*

„Иако не треба да престајемо да упозоравамо, преклињемо и покушавамо да прикажемо истину неверним родитељима, мешање и дружење са њима биће на пропаст вашој деци.“ – *Манусцрипт Релеасес 9, 74.*

„Очеви и мајке, схватате ли тежину своје одговорности? Допуштате ли својој деци дружење с другом децом кад нисте присутни и кад не знате какав утицај примају? Не допуштајте им да буду с другом децом без надзора.“ – *Child Guidance, 114.*

б. Ко је био одговоран за несрећу у Самсоновом животу? Галатима 6:5,7.

_____

„Да се Самсон покоравао Божјим заповестима тако верно као његови родитељи, он би доживео племенитију и срећнију судбину. Али њега је искварило дружење са идолопоклоницима.“ – *Патријарси и пророци, 594.*

5. ДОСТУПНЕ ИНСТРУКЦИЈЕ

а. Зашто Господ забрањује брак верника са неверницима? Које су биле последице таквих веза? Судије 3:5-8; V Мојсијева 7:3; Немија 13:23-26.

„Немој ступати у брачну заједницу с неверником." – *Оур Хигх Цаллинг, 257.*

„Господ у својој Речи даје припадницима свог народа јасна упутства да нипошто не треба да ступају у брачне односе са онима који не љубе Њега и немају пред очима Његов страх. Такви супружници ће ретко бити задовољни љубављу и пажњом која им се као таквима указује. Они ће увек настојати да од свог богобојажљивог супружника траже нешто што је у супротности са божанским захтевима. За једног доброг и побожног човека, као и за заједницу којој он припада, једна световна жена или пак девојка представља сталног шпијуна у табору, који будно пази на сваку прилику да изда слуге Христове и да их изложи нападима непријатеља." – *The Signs of the Times, September 27, 1910.*

б. О чему хришћани треба озбиљно да размишљају кад траже брачног друга? II Коринћанима 6:14-18; I Коринћанима 7:39.

„У стара времена су склапање брака за синове и кћери обично уговарали родитељи, па је то био обичај и међу Божјим народом. Ни од кога се није тражило да ступи у брак с особом коју није могао волети; али кад год би се колебали у својим осећањима и склоностима, млади би се ослањали на суд искусних и богобојажљивих родитеља. Противити се родитељима значило је не само вређање и срамоту, већ и злочин." – *Патријарси и пророци, 164.*

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Које знање оспособљава будуће родитеље да деци обезбеде снажан темељ?
2. У којим околностима није препоручљиво планирати децу?
3. Објасни тајну развоја богобојажљивог карактера.
4. Зашто је толико важно да будемо опрезни по питању друштвених веза које формирамо у младости?
5. Који смернице су важне у избору супружника?

Дар прве суботе за старачки дом „Добри Самарићанин“ у северном Бразилу

„Ни у старости и кад оседех немој ме оставити, Боже, еда бих казивао мишицу Твоју наслеђу“ (Псалам 71:18).

Дом за старе „Добри Самарићанин“, установа Централно-бразилске пољске конференције (АСЦЕНБРА), налази се у општини Падре Бернардо, у држави Гојас. То место је око 34 км удаљено од престонице, Бразилије. Ова установа првобитно је основана 2003. године у једном удаљеној месту, а касније је премештена на тренутну локацију како би транспорт корисника којима је потребна медицинска помоћ био олакшан. Сада имамо око 30 особа смештених у овај дом и 12 запослених стручњака (медицинске сестре, техничари, неговатељи и хигијеничари). Од отварања ове установе, крштено је неколико нових душа које су за вест јеванђеља сазнале током свог боравка овде. Старачки дом пружа смештај многим старим члановима цркве који су у разним тешкоћама или чија родбина не може да им пружи адекватну негу. Ту су такође смештени и старији грађани које државне установе због квалитета шаљу у овај дом.

Тренутно је у току велики пројекат – изградња нове зграде површине 1972 м2 намењене посебно овој важној служби. Очекује се да ова зграда задовољи тренутне потребе дома, а можда чак и да повећа број корисника са 30 на 40. Имаћемо нове, удобније кревете, више простора за дружење и бољу инфраструктуру како би професионално особље могло обезбедити још виши квалитет неге.

Дело изградње је већ увелико у току, али се тренутно суочавамо са великим финансијским тешкоћама, јер нам је буџетом обезбеђено око 650 хиљада америчких долара. Ми верујемо да је наш дивни Бог на челу овог подухвата и хитно нам треба сарадња наше браће, сестара и пријатеља како бисмо га привели крају. Зато, приликом прикупљања дара прве суботе, молимо вас да се сетите ове племените гране хуманитарне службе коју врши наша црква.

У вери да можемо рачунати на све вас, овде изражавамо нашу најискренију захвалност.

Хуманитарна служба „Добри Самарићанин“,
Северно-бразилска Унија

Из слабости у снагу

„Него се обуците у Господа Исуса Христа; и телу не угађајте по жељама.“ – Римљанима 13:14.

„Самсон је физички био најјачи човек на земљи, али је у самосавлађивању, моралној врлини и чврстини био међу најслабијима.“ – Тхе Сигнс оф тхе Тимес, Оцтобер 13, 1881.

Предлажемо да прочитате: *Патријарси и пророци, 594-600.*

Недеља, 25. фебруар

1. ЖЕТВА ОНОГА ШТО ЈЕ ПОСЕЈАНО

а. Који горки плодови Самсоновог брака са неверницом су одмах постали видљиви? Судије 14:7,10,20.

_____

„(Самсон) се није питао да ли ће му таква женидба помоћи да боље прослави Господа или ће га довести у такав положај да ће му остварење циљева који су представљали његов животни задатак бити онемогућено. Бог је обећао мудрост свима онима који пре свега теже да Њега прославе, али таквог обећања нема за оне који настоје да задовоље само своје жеље...

„Приликом свадбене свечаности Самсон је ступио у присне односе са онима који су мрзели израиљског Бога. Сваки онај који добровољно ступа у такве односе, биће принуђен да се у извесној мери прилагоди обичајима и навикама новог друштва. Тако проведено време горе је него пропуштено. Мисли се и говори само о ономе што је усмерено да сруши бедеме начела и да ослаби тврђаву душе.

„Жена ради које је Самсон преступио Божју заповест да би је добио, показала му се неверна још пре него што је била завршена свадбена свечаност. Разјарен њеном вероломношћу, Самсон је напусти за извесно време и сам се вратио у Сарај, кући оца својега. А кад се касније смирио и вратио се да узме своју жену, она се већ удала за другога.“ *– Патријарси и пророци, 594, 595.*

2. ЧОВЕЧАНСТВО СЕ ОПИРЕ БОЖЈОЈ МИЛОСТИ

а. Како Самсонова освета Филистејима показује пример изузетне снаге којом га је Бог обдарио за избављење Израиља? Судије 15:4-8,13-15.

_____

б. Колико дуго је Самсон владао као судија у Израиљу? Судије 15:20. Како је народ показао да људска природа често омета Божји план?

_____

„Да су Израиљци били спремни да се сложе са Самсоном и искористе његову победу, могли су још тада да се ослободе ропства својих тлачитеља. Али су се они понели кукавички. Запоставили су задатак који им је Бог поверио и уместо да изагнају незнабошце, они су прихватили њихове унижавајуће обичаје, одобравали су њихову свирепост, па су чак и подржавали њихову неправду све док се није окренула директно против њих. А кад су и сами потпали под власт тлачитеља, ропски су се потчињавали понижењима која су могли избећи да су се покорили Богу. Чак и кад им је Бог подигао ослободитеља, они су га напуштали и често се сједињавали са својим непријатељима.“ *– Патријарси и пророци, 596.*

ц. Како је Бог указао милост Самсону, упркос његовом отпадништву? Судије 16:1-3.

_____

„Самсон је преступио Божју заповест што је узео жену Филистејку и поновно се усудио да се одаје недозвољеној страсти и то још међу тим својим смртним непријатељима. Поуздавши се у своју велику снагу која је Филистејима уливала толики страх, одважно је кренуо у Газу некој блудници. Тамошњи становници, дознавши за његов долазак, зажелеше да му се освете. Њихов непријатељ се налазио међу зидовима једног од њихових најјачих градова. Зато су били сигурни у свој успех и само су чекали јутро да би употпунили свој тријумф. Око поноћи Самсон се разбуди. Глас савести га је оптуживао и при помисли да је преступио свој завет као назирej није имао мира. Али и поред тога што је учинио грех, Божја милост му још није била ускраћена. И овога пута му је његова чудесна снага помогла да се ослободи.“ *– Патријарси и пророци, 596.*

3. ВРТЛОГ ПРОПАСТИ

а. У који грех се Самсон све више уплитао? Судије 14:4-6; Галатима 6:8. Како је овај грех довео до његове пропасти?

„(Самсон) се више није усуђивао да се врати међу Филистеје, али није престао да срља за чулним задовољствима која су претила да га униште... Долина Сорик била је чувена по својим виноградима. И то је било једно искушење за лутајућег назиреја који се већ одао узимању вина, те је на тај начин раскинуо и другу карику у ланцу који га је везивао за чистоту и Бога. Филистеји су пажљиво пратили све што је њихов непријатељ радио и кад се спустио доле да поново ступи у недозвољену везу, одлучили су да га упропасте помоћу Далиле.

„Филистеји су у долину Сорик упутили једно изасланство састављено од најугледнијих људи из сваке области њихове земље. Они се нису усуђивали да Самсона ухвате док је у њему његова велика снага, али циљ им је био да, ако је икако могуће, дознају тајну његове силе. Зато су поткупили Далилу да то дозна и да им открије.“ – *Патријарси и пророци, 597.*

б. Која упозорења из примера Самсоновог стрмоглавог пада треба озбиљно да схватимо? Приче 5:21,22; 7:10,22,23; Римљанима 13:14.

„Самсонова залуђеност изгледа је готово невероватна. У почетку он није био тако потпуно омађијан као кад је заводници открио своју тајну; али он је намерно срљао у замку своје издајнице, и она је сваким новим потезом све јаче стезала своју мрежу око њега.“

„У друштву тих заводљивих чаробница, Самсон је као судија у Израиљу немилице узалуд проводио драгоцене часове које је требало најсавесније да посвети добру свога народа. Али слепе страсти које чак и најјаче људе могу да ослабе, загосподариле су његовим разумом и савешћу.“

„Самсону је у његовој опасности био на располагању онај исти извор снаге којим се Јосиф користио. Он је слободно могао да бира: добро или зло. Али уместо да се ухвати за силу Свемогућега, он је дозволио да њиме потпуно загосподаре дивље страсти тако да су његове моралне и умне силе постале изопачене. Бог је Самсона позвао да одигра веома одговорну, часну и корисну улогу у животу; али он је прво морао научити да савлада основну лекцију – да се покорава Божјим законима.“ – *The Signs of the Times, October 13, 1881.*

4. НА ДНУ ПОНОРА

а. Које су биле горке последице Самсонове духовне слабости? Судије 16:15-21.

_____

_____

„Кад су му одсекли косу, Далила је прва почела да га мучи и да му задаје бол, да би на тај начин проверила његову снагу, јер се Филистеји нису усуђивали да му се приближе све док се нису потпуно уверили да је његове снаге заиста нестало. Тада га они ухватише, извадише му оба ока и одведоше га у Газу. Тамо су га оковали ланцима и приморали да ради тешке послове.

„Каква промена за човека који је био судија и заштитник Израиља! – а сада, немоћан, слеп, заточен и понижен до те мере да ради ропске послове. Мало по мало, преступао је он и погазио услове свога светог позива. Бог је с њим дуго имао стрпљења, али кад се толико одао сили греха да је издао своју тајну, тада је и Бог одступио од њега. У самој његовој дугој коси није било силе, али је она била знак његове оданости Богу; и кад је он и тај симбол жртвовао ради задовољења својих страсти, проиграо је и благослове који су били обележени тим знаком.“ – *Патријарси и пророци, 598.*

б. Како Самсонов одговор у најтежем тренутку његовог живота може свима нама да пружи наду? Лука 5:32.

_____

„У својим патњама и понижењу, као играчка у рукама Филистеја, Самсон је као никада до тада схватио и увидео своју слабост; и невоља га је навела на покајање.“ – *Патријарси и пророци, 598.*

ц. Шта је почело да се дешава са Самсоном у физичком погледу, као знак Божје дивне милости према грешнику? Судије 16:22. Које осећање је Самсона почело да обузима? Марко 9:24.

_____

_____

„(Самсонова) коса полако је почела да расте, наговештавајући повратак његове изванредне снаге.“ – *Тхе Сигнс оф тхе Тимес, Оцтобер 13, 1881.*

Четвртак, 1. март

5. ТРИЈУМФ БОЖЈЕ МИЛОСТИ

а. Како и зашто се сотона ругао беспомоћном избавитељу посланом од Бога, у његовом срамотном стању? Судије 16:23-25.

_____

„Филистеји су усхићено уживали у својој великој победи и одавали су част својим боговима, уздижући их изнад Бога Израиљевог. Борба, уместо да буде између Самсона и Филистеја, водила се сада између Јехове и Дагона.“ – *Тхе Сигнс оф тхе Тимес, Оцтобер 13, 1881.*

б. Коју молбу је Самсон промишљено упутио момку који га је водио за руку? Коју молитву је Самсон тихо упутио Богу? Судије 16:26-28.

_____

„После извесног времена, као да се уморио, Самсон је замолио да му дозволе да се наслони на два централна стуба који су држали кров храма. А онда се тихо помоли Богу: 'Господе, Господе, опомени ме се, молим те, и укрепи ме, да се осветим једанпут Филистејима за оба ока своја.'“ – *Патријарси и пророци, 599.*

ц. Чиме се Бог користио како би Самсону доделио спасоносну веру? Којој „кући славних“ овај слабић припада? Судије 16:30; Јеврејима 11:32,33.

_____

Петак, 2. март

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто исход Самсоновог брака не треба да нас чуди?
2. Којој духовној стази је брак одвео Самсона?
3. На који начин се, у разним облицима, историја Самсона и Далиле понавља и данас?
4. Каква промена се догодила Самсону након што је изгубио своје очи?
5. Како и зашто је Бог благословио Самсонову молитву на крају његовог живота?

Измољен од господа

„И кад би време, пошто Ана затрудне, роди сина и наде му име Самуило, јер, рече, испросих га у Господа.“ – I Самуилова 1:20.

„Мајчин свакодневни утицај на децу припрема их за вечни живот или за вечну смрт. Она у свом дому шири утицај који је далеко већи од утицаја проповедника за проповедаоницом, или чак и цара на престолу. Дан Господњи ће показати колико свет дугује побожним мајкама, које су поставиле на ноге људе који су били неустрашиви заговорници истине и реформе.“ – Reflecting Christ, 195.

Предлажемо да прочитате: *Патријарси и пророци, 601-608.*

Недеља, 4. март

1. НЕПЛОДНА И ИЗНЕВЕРЕНА

а. Због чега је Ана, Елканина жена, била тужна? I Самуилова 1:1,2.

_____

_____

_____

„Елканина љубав према његовој изабраници била је дубока и постојана; ипак, над срећом њиховог домаћинства надвио се облак. Дечија граја није обасипала њихов дом радошћу. На крају је јака жеља да продужи себи име навела супруга, као што и данас наводи многе друге, да пође путем који Бог није одобрио – доводећи у дом другу жену, која ће бити потчињена првој. Ово дело учињено је у недостатку поверења у Бога и било је праћено рђавим последицама. Мир до тада уједињене и сложне породице био је нарушен. Ану је задесио тежак ударац. Изгледало је као да је сва радост заувек прогнана из њиховог дома. Њен бол је био жесток и горак, ипак је она своја искушења подносила без јадиковања.

„Фенина, нова жена, била је жена слабијих умних способности, склона зависти и љубомори. Како су године пролазиле, а број синова и кћери у домаћинству растао, она је постала горда и пуна себе, гледајући на супарницу са презиром и непоштовањем.“ – *The Signs of the Times, October 27, 1881.*

2. НЕСХВАЋЕНА, НЕ НАИЛАЗИ НА РАЗУМЕВАЊЕ

а. Опиши уобичајен призор Елканине породице у време празника у Силому. I Самуилова 1:3-5.

_____

„Зао дух, који је представљао проклетство за (Елканин) дом, осећао се чак и за време светих свечаности у вези са богослужењем. Након приношења других жртава, обичај је био да се принесе и жртва помирења. Одређен део жртве даван је свештенику, а затим се онај који ју је принео, након што је сваком члану породице дао његов удео, придружио породици у свечаној и радосној гозби. У таквим приликама Елкана је мајци своје деце давао један део и сваком њеном сину и кћери такође по један део, а затим је, у знак поштовања, својој првој и вољеној жени, Ани, дао два дела. То је пробудило љубомору и завист друге жене, и она је дрско захтевала своје право на првенство, тврдећи да јој је Бог нарочито наклоњен; а са омаловажањем је указивала на чињеницу да Ана нема деце, као на доказ да није угодна Богу.“ – *The Signs of the Times, October 27, 1881.*

б. Опиши меру Анине горке патње. I Самуилова 1:6,7.

„Такве сцене су се често понављале, не само о годишњим празницима, него сваки пут кад год би околности Фенини пружиле прилику да се охоло уздигне на рачун своје супарнице. Такво поступање ове жене представљало је за Ану готово неиздрживо искушење. Сам сотона је ову жену користио као своје оруђе да нападима узнемирава, и ако је могуће озлоједи и уништи једно честито и верно Божје дете. Напослетку, док су се поруге њене супарнице понављале, током једног од годишњих празника Ану су издале храброст и издржљивост. Будући да није могла више да сакрије своја осећања, почела је у очајању да јеца. Осећаји радости свуда око ње чинили су јој се попут изругивања, услед тога она није могла да учествује у празничном весељу.“ – *The Signs of the Times, October 27, 1881.*

ц. Како је Елкана безуспешно покушавао да утеши своју драгу супругу? I Самуилова 1:8.

_____

„Елкани је било немогуће да у потпуности схвати (Анина) осећања и да разуме њихов узрок.“ – *The Signs of the Times, October 27, 1881.*

3. ВЕРАН И МИЛОСТИВ

а. Шта треба да научимо из Аниног карактера и решења које је потражила за своју тескобу? I Самуилова 1:9-11; Псалам 50:15.

_____

„Понизност, савесност и чврсто поуздање у Бога биле су главне особине (Аниног) карактера.“ – *The Signs of the Times, October 27, 1881.*

„Ана није укоравала свог мужа због његовог немудрог брака. Бол који није могла поделити ни са једним земаљским пријатељем изнела је пред небеског Оца, и само у Њему је тражила утеху... У молитви се крије велика снага. Наш велики противник стално покушава да нашу ојађену душу одвоји од Бога. Када се најпонизнија душа обраћа Богу, сотона мора да се боји много више него када владе издају наредбе или краљеви своје заповести.

„Анина молитва била је нечујна за смртне уши, али је допрла до уха Господа над војскама.“ – *The Signs of the Times, October 27, 1881.*

б. Након што је била несхваћена од стране своје злобне супарнице, како је сада о Ани погрешан суд донео и првосвештеник у Божјем дому? И Самуилова 1:12-14.

_____

„Бучна весеља су на националним празницима потпуно потиснула праву побожност у Израиљу. Примери одавања неумерености, чак и међу женама, били су веома чести и зато је Илије одлучио да Ану опомене, мислећи да заслужује укор.“ – *The Signs of the Times, October 27, 1881.*

ц. Како Анин племенит одговор открива неизмерну благодат Христовог карактера? I Самуилова 1:15,16.

_____

„Ана је разговарала са Богом. Она је веровала да је Он чуо њену молитву и Христов мир испунио је њено срце. Њена природа била је нежна и осетљива, а ипак се није предала ни болу нити огорчењу након што је неправедно оптужена да је пијана у дому Божјем. Уз дужно поштовање према помазанику Господњем, она је смирено одбацила оптужбу и објаснила узрок својих осећања.“ – *The Signs of the Times, October 27, 1881.*

4. САМУИЛОВЕ ПРВЕ ТРИ ГОДИНЕ

а. Какво је чудо Бог учинио као одговор на Анину молитву? I Самуилова 1:17-20.

_____

_____

б. Шта треба да научимо из Аниних темељних упутстава малом Самуилу? Приче 22:6.

_____

_____

„Током прве три године живота мајка је брижљиво поучавала будућег пророка Самуила распознавању добра и зла. Помоћу свега што га је окружавало настојала је усмерити његове мисли према Створитељу.“ – *Цхилд Гуиданце, 197.*

„Прве три године су вријеме кад се младо стабло савија. Мајке би требале схватити важност најранијег раздобља. Тада се постављају темељи.“ – *Цхилд Гуиданце, 194.*

„Таква је била Ана, жена молитве, самопожртвованости и небеског надахнућа, жена која је на свет донела Самуила: неподмитљивог судију, пророка с којим је Бог разговарао још као са дечаком, и оснивача светих израиљских школа.“ – *Здравље и срећа, 328.*

ц. Шта треба да научимо од Ане у погледу озбиљности завета датих Богу? I Самуилова 1:11,21-28; Проповедник 5:4,5.

_____

_____

„Чим је малишан био толико одрастао да се могао одвојити од мајке, испунила је свој завет. Она је волела своје дете свом оданошћу мајчиног срца; посматрајући га свакога дана како се развија и слушајући његов детињи говор, волела га је све више и више. То јој је било једино дете, особити дар неба; међутим, пошто га је примила као дар посвећен Богу, она није хтела да Дародавцу ускрати оно што је Његово.

„Кад је Ана са својим мужем поново пошла у Силом, донела је свештенику у име Божје свој драгоцени поклон.“ – *Патријарси и пророци, 603.*

Четвртак, 8. март

5. ПЕСМА ХВАЛЕ И ПРОРОЧАНСТВА

а. Шта је Ана јавно и гласно обзнанила? I Самуилова 2:1.

_____

„(Ана) је осећала да као знак захвалности не може да уради ништа мање него да јавно призна божанску милост и доброту. Иако скромна и срамежљива, њен глас је сада у надахнућу одјекивао на народном скупу, хвалећи Бога...

„Рог код неких животиња представља 0руђе напада и одбране; користећи се овом симболиком, Ана је признала да њено избављење долази од Бога. У њеном радовању није било никаквог таштег самозадовољства. Она се није радовала у Самуилу, нити у сопственом благостању, већ у Господу.“ – *The Signs of the Times, October 27, 1881.*

б. Како нам Анине речи доносе утеху и мудрост? I Самуилова 2:2-10.

_____

„'Не говорите више поносито, и нека не излазе из уста ваших речи охоле; јер је Господ Бог који све зна, и Он удешава намере' (I Самуилова 2:3). Док овде мисли на Фенинину хвалисавост и дрскост, чини се да се Ана обраћа и свим непријатељима праве побожности који се хвале собом, а презиру и вређају верну Божју децу. Охолост и самохвалисавост не могу да обману Бога. Он познаје срце и живот сваког човека. Он мери сва дела. Он препознаје карактер људи и њихове побуде мери на мерилима. Када види да би то било за добробит људи и на Његову славу, Он ће интервенисати у корист свог народа. Он ће у правом тренутку наградити праведнике и казнити зле.“ – *The Signs of the Times, October 27, 1881.*

Петак, 9. март

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како многи често понављају Елканину грешку?
2. Шта треба да радимо са „Фенинама“ нашег живота?
3. На који начин и ја могу бити крив за доношење кривог суда о некоме кога познајем?
4. Објасни улогу родитеља у прве три године дечјег живота.
5. Шта је нагнало Ану да ода јавно признање и захвалност Богу?

Посвећено дете

„По делима својим познаје се и дете хоће ли бити чисто и хоће ли бити право дело његово.“ – Приче 20:11.

„Самуила је Господ прихватио од његовог најранијег детињства зато што је његово срце било чисто. Он је био дат Господу, доживотно посвећен Његовој служби, и Он га је учинио оруђем погодним за преношење светлости.“ – Савети за родитеље, учитеље и студенте, 446, 447.

Предлажемо да прочитате: *Патријарси и пророци, 609-615.*

Недеља, 11. март

1. ПОЗВАН НА СЛУЖБУ

а. Шта је Самуило радио у свом новом животу у храму? I Самуилова 2:11,18. Шта је Ана чинила за Самуила и како ју је Господ благословио? I Самуилова 2:19-21.

_____

„Било је уобичајено да Левити не ступају у званичну службу док не наврше двадесет и пет година, али је Самуило био изузетак од овог правила. Сваке године су му биле повераване све важније дужности, и још као дете носио је ланени оплећак као знак да је посвећен за службу у светињи. Иако је био сасвим млад кад је доведен да служи у светињи, Самуило се одмах прихватио дужности у служби Божјој, у складу са својим могућностима. Те дужности су у почетку биле врло скромне и нису увек биле пријатне, али их је он испуњавао што је боље могао и драге воље.“ *– Патријарси и пророци, 607.*

„Чак и када је била одвојена од свог детета, брига ове верне мајке није престала. Он је био предмет њених молитава. Сваке године му је правила мали огртач, и када је са својим мужем долазила да принесе годишњу жртву, доносила га је као доказ своје љубави, Сваком шаву на огртачу додавала је и молитву да он буде непокварен, племенит и истинит. Није тражила да буде велик, већ се искрено молила да буде добар.“ *– The Signs of the Times, November 3, 1881.*

2. СА ИЛИЈЕМ И ЊЕГОВОМ ПОРОДИЦОМ

а. Шта је записано о Самуилу у његовој младости? I Самуилова 2:26. Каква је био однос између детета Самуила и првосвештеника Илија?

_____

„Самуило је био поверен Илијевој бризи и љупкост његовог детињег карактера изазвала је у старом свештенику топлу наклоност. Малишан је био љубазан, великодушан, послушан и пун поштовања. Ожалошћен због отпадништва својих синова, Илије је налазио мира, утехе и благослова у присуству свог малог штићеника. Самуило је био услужан и одан, и чак ни отац не би своје дете толико волео колико је Илије волео Самуила. Било је нечег необичног у томе што се између највишег народног судије и једног детета родила тако топла наклоност. Кад год би остарелог Илија обузела немоћ или би га гризла савест због рђавог понашања његових синова, он се обраћао Самуилу да га теши.“ – *Патријарси и пророци, 606, 607.*

б. Иако је млади Самуило живео у Илијевим просторијама, шта треба да научимо о тамошњем окружењу? Које озбиљно упозорење је дато Илију? I Самуилова 2:12,22,27-31.

_____

„Самуилова младост протицала је у свечаној служби Богу у светињи; међутим, чак ни овде он није био слободан од злих утицаја грешних примера. Илијеви синови су у светим списима описани као 'неваљали'. Они се нису бојали Бога, нити поштовали свог оца; али Самуило није тражио њихово друштво нити је следио њихове зле путеве. Он се непрекидно трудио да буде оно што је Бог од њега захтевао. То је преимућство сваког младог човека. Богу је мило кад се чак и мала деца посвете Његовој служби; они не треба да се обесхрабрују у својим напорима да постану хришћани...

„Најмање дете, које има љубав и страх Божји, веће је пред Богом од најспособнијег и најученијег човека који занемарује спасење.“

„Упркос томе што се људи позивају на верност бројним владарима, цео људски род служи једном од двојице господара – Кнезу светлости или кнезу мрака. Самуило је служио првом, а Илијеви синови потоњем.“ – *The Signs of the Times, November 3, 1881.*

3.ПОСЛУШНОСТСАМОКАОПУКАМОГУЋНОСТ?

а. Опиши Илијев проблем и како и ми можемо бити криви за понављање исте грешке у наше време. I Самуилова 2:22-25; Исаија 3:12 (први део).

_____

„Илије је ревно укоравао грехе и заблуде народа – понекад, као у Анином случају, и неправедно прекоравајући; али греси његових синова чинили су му се мање увредљивим од греха других. У својој превеликој наклоности према њима он је увек био спреман да нађе изговор за њихове грехе.“ *–The Signs of the Times, November 24, 1881.*

„Илије је своју децу поучавао Божјем закону и пружио им добар пример личним животом; али самим тим није у потпуности извршио своју дужност. Бог је од њега с правом захтевао да их, као отац и свештеник, спречи у спровођењу њихове изопачене воље. Он је то пропустио да учини.“ *– The Signs of the Times, November 10, 1881.*

„(Илије) није подстицао послушност.“ *– The Review and Herald, August 30, 1881.*

б. Шта треба да схватимо кад код своје деце препознамо духовну слабост? Приче 26:2; V Мојсијева 6:6,7.

_____

„У сваком искреном хришћан¬ском срцу јавља се питање: 'Зашто, о зашто, у земљи Библија и хришћанског учења непријатељ душе може владати тако моћно и необуздано?' Узрок је очигледан. Родитељи занемарују своју свечану одговорност. Они нису истрајни, упорни и верни у васпитавању своје деце за Бога, обуздавајући њихове грешне жеље и захтевајући послушност родитељском ауторитету, чак и у раном детињству.“ *– The Signs of the Times, November 3, 1881.*

„Мајка не сме ни у једном тренутку допустити детету да буде надмоћније, а како би одржала ауторитет није нужно посезати за оштрим мерама, већ ће циљ постићи чврста, доследна рука и љубазност која уверава дете у мајчину љубав...

„Деци никада не треба допуштати да показују непоштовање према родитељима. Самовољи не треба допустити да прође без укора. Дететова будућа добробит захтева чврсту дисциплину која је истовремено и нежна и пуна љубави.“ *– Child Guidance, 83.*

4. ДОСТОЈАН ВИСОКОГ ПОЗИВА

а. Насупрот примеру Илијевих синова, шта свако дете може научити из искуства малог Самуила у храму? Приче 20:11; Псалм 71:17.

_____

„Деци би њихов рад изгледао много пријатнији и часнији, кад би их родитељи учили да су њихове ситне свакодневне дужности у ствари пут који им је Бог одредио, школа у којој треба да се обуче како би могли верно и успешно вршити службу. Извршавање сваке дужности као Господу заодева лепотом и најскромније занимање и повезује раднике на земљи са светим бићима који у небу врше вољу Божју.“ – *Патријарси и пророци, 607.*

б. Зашто начин на који је Самуило био чудесан сведок остарелом Илију може нама да буде надахнуће, и како је то једино било могуће? II Коринћанима 2:14-17.

_____

„Док је Илијево срце било пуно бриге и жаљења због злих путева његове деце, он је налазио олакшање и утеху у чистоти и посвећености младог Самуила. Његова спремност да помогне и чврста верност олакшавале су терет свештеника опхрваног бригом. Илије је волео Самуила; видео је да на њему почивају Божја милост и љубав...

„Како је Самуило растао, брига његових родитеља постајала је све израженија. Многе молитве су принесене како он не би био затрован злом које је пратило Илијеве синове.“ – *The Signs of the Times, December 15, 1881.*

ц. Објасни величанствени Божји позив Самуилу. I Самуилова 3:1-10.

_____

„Када је имао само дванаест година, Анин син добио је нарочити задатак од Свевишњег... Три пута је Самуило био позван, и сва три пута одговорио је на исти начин; тада је Илије разумео да је тајанствени позив био заправо Божји глас. Каква осећања су у том тренутку прожела првосвештениково срце! Бог је заобишао свог изабраног слугу, старца седе косе, како би разговарао са дететом.“ – *The Signs of the Times, December 15, 1881.*

Четвртак, 15. март

5. ВЕСТ ОД КОЈЕ ЗВОНЕ УШИ

а. Коју вест је Бог дао Самуилу и како се дечак осећао док ју је преносио? I Самуилова 3:12-15.

„Самуилу нису била непозната зла дела Илијевих синова, али је ипак био испуњен страхом и чуђењем што му је Бог поверио тако страшну вест. Он се ујутро пробудио и извршавао своје уобичајене дужности, али је његово младо срце притискао тежак терет. Како је усрдно тежио за саосећањем и саветом својих родитеља у том тешком часу! Господ му није заповедио да открије Његову страшну осуду Илију или његовим синовима; стога није ништа говорио и избегавао је Илијево присуство колико год је то било могуће. Плашио се да га неко питање не примора да објави божанску пресуду ономе кога је толико волео и поштовао“ – *The Signs of the Times, December 15, 1881.*

б. Учтив и послушан као увек дотад, шта је Самуило ускоро морао да учини? Шта треба да имамо на уму док размишљамо о тој вести? I Самуилова 3:18.

“У сваком веку Божје казне су походиле земљу зато што су људи преступали Божји закон. Шта онда можемо очекивати данас док посматрамо безбожност која преовладава?... Многе признате вође у цркви и држави, преступају закон који Бог сматра светим као и свој престо и своје име, и уче друге да то исто чине… Време је да сам Бог одбрани свој ауторитет на земљи… Он уклања своје заштитничко провиђење и старање, и шаље своје казне на синове људске.” - *The Signs of the Times, December 15, 1881.*

Петак, 16. новембар

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Иако је остављен сам у храму, без надзора родитеља, зашто је Самуило био сигуран?
2. Зашто је Илије могао толико да цени Самуила?
3. На који начин родитељи данас могу бити попут Илија?
4. Наведи неке кључне разлоге Самуилове чистоте у искваренom трему храма.
5. Шта сведочи о одговорности коју Бог очекује у свим временима?

Од ихавода до евенезера

„И вапи Самуило Господу за Израиља, и услиши га Господ.“ – I Самуилова 7:9 (последњи део).

„Самуило је тежио да Израиљцима предочи чињеницу да они сами морају да учине нешто како би осигурали божанску наклоност. Они се морају покајати за своје грехе и одрећи се идола.“ – Тхе Сигнс оф тхе Тимес, Јануару 26, 1882.

Предлажемо да прочитате: *Патријарси и пророци, 616-626; IV Сведочанство, 491-493.*

Недеља, 18. март

1. НЕСРЕЋА СЕ НАДВИЛА НАД ИЗРАИЉЕМ

а. Због ког дара је верни Самуило постао чувен? I Самуилова 3:19,21.

_____

б. Истовремено, иако се Илије у понизности повиновао укору упућеном његовом дому, како је Бог гледао на целу ствар? Проповедник 8:11.

_____

„Илије није показао плодове правог покајања. Признао је кривицу, али се греха није одрекао. Господ је годинама одлагао најављену казну. За то време се много могло учинити да се искупе грешке из прошлости. Али стари свештеник није ништа одређено предузимао да би одстранио зло које је каљало светињу Господњу... Али као што су некада свештеници мало важности придавали Божјим опоменама, тако их сада ни народ није схватао озбиљно. И околни народи, који су били добро упознати са неправдом која се отворено чинила у Израиљу, постадоше још смелији у свом идолопоклонству и злим делима. Они нису осећали да су криви за своје грехе, као што би то био случај да су Израиљци истрајали у својој честитости. Али дан освете се приближавао. Божји ауторитет био је омаловажен, Његова служба занемарена, те је Бог морао да се умеша како би сачувао част свог имена.“ – *Патријарси и пророци, 617, 618.*

2. ПОЗИВАЊЕ НА СИМБОЛ

а. Какву безумну одлуку су донели Израиљци у тренутку слабог духовног стања, и ко је за то био одговоран? I Самуилова 4:2,4.

_____

„Израиљци у кренули у овај ратни поход (у битку против Филистеја) не питајући Бога за савет и не тражећи помоћ првосвештеника или пророка. 'А Филистеји се уврсташе према Израиљу, и кад се отвори бој, разбише Филистеји Израиља, и изгибе их у бојуу пољу око четири хиљаде људи' (I Самуилова 4:2). А кад се разбијена и потучена војска вратила у логор, 'рекоше старешине: Зашто нас данас разби Господ пред Филистејима?' (I Самуилова 4:3). Народ је био зрео да прими казну Божју, а ипак нису увиђали да су њихови греси проузроковали ту страшну несрећу.“ – *Патријарси и пророци, 618.*

„Уместо да признају и оставе грехе који су их довели до пораза, (Израиљци) су сада покушали другим средствима да дођу до победе. Сетили су се Божјег ковчега. Каква чуда су се догодила када су га свештеници пред народом унели у Јордан! Како се његова вода раздвојила, остављајући сигуран пут за пролазак великог мноштва! Сетили су се и како је ковчег у свечаној тишини ношен око Јерихона седам дана, и како су се затим, са оглашавањем труба и вику људи, велики зидови срушили на земљу.

„Присећање на те славне победе надахнуло је све Израиљце новом надом и храброшћу.“ – *The Signs of the Times, December 22, 1881.*

б. Шта сведочи о томе да Израиљци нису правилно схватили значај ковчега, и како и ми данас можемо пасти у исту замку? I Самуилова 4:5.

„(Израиљци) су заборавили да ковчегу завета његову светост даје само Божји закон који се у њему налазио, и да им присуство ковчега може донети срећу и напредак само ако се покоравају Божјем закону...

„Ипак, и данас се код многих може видети иста заслепљеност и непажња... Бог је савременом Израиљу дао опомене, савете и укоре, како би их довео до покајања и преображаја живота. Међутим, они пречесто остављају само тренутан утисак. Особа којој су упућене опомене врло брзо се враћа својим путевима... Једно је признати захтеве Божјег закона, а сасвим друго испољити верну и драговољну послушност свим његовим захтевима.“ – *The Signs of the Times, December 22, 1881.*

3. НЕУТЕМЕЉЕНО ПОВЕРЕЊЕ

а. Са каквим поштовањем су Филистеји гледали на ковчег? Какав је био исход битке? И Самуилова 4:6,10. Зашто ковчег Израиљу није био од помоћи?

_____

„(Израиљци) су превидели разлику између божанске присутности обећане послушном и верном народу, и ковчега, који је био само симбол те присутности. Зато су са поуздањем у ковчегу тражили оне благослове које је само Бог могао да им да. Они нису увидели потпуну супротност између стања Израиља у време када је Бог за њих чинио тако велика чуда, и свог садашњег стања.

„Они су тада ходили у послушности Богу. Ковчег су носили свети људи, у складу са Његовом изричитом заповешћу, и Заповедник војске Господње ишао је пред спремиштем Његовом закона. Тада их је Његова рука избавила. Међутим, они су сада следили своје сопствене планове, у супротности са божанским саветом и ауторитетом. Ковчег су носили неваљали људи, осуђени на пропаст. Сотона је толико заслепио народ да мисли како може да наведе Бога да се бори за њих, док их је закон испод престола милости осудио на пораз, несрећу и смрт!“ – *The Signs of the Times, December 22, 1881.*

„Господ је дозволио да непријатељи отму ковчег, како би Израиљцима показао како је неразумно веровати у сам ковчег, симбол Његовог присуства, док су скрнавили заповести које су биле чуване у њему. Господ је желео да их понизи тиме што ће од њих уклонити ковчег, снагу и поуздање којим су се они хвалили.“ – *Spiritual Gifts, 4a, 106.*

б. Који губици су представљали врхунац ове несреће и пораза? И Самуилова 4:11,15-22.

_____

„Господ је горко казнио свој народ, Израиљ, откривајући њихово лицемерје и укоравајући њихову дрскост, и тиме је на страницама историје свим наредним покољењима оставио сведочанство да преступи оних који се називају Његовим народом неће проћи некажњено. Што је веће познање Божје воље, то је већи грех оних који је занемарују. Да би се Његово име уздигло и поштовало на земљи, Бог не зависи од људи. Он прихвата напоре оних који у вери и понизности ходе пред Њим, али одбија све оне који ходе путем неправедника док тврде да служе Њему.“ – *The Signs of the Times,December 22, 1881.*

4. ОДГОВОРНОСТ ПРЕД БОГОМ

а. Које озбиљно упозорење о начину на који се историја понавља, а из осуде која је снашла Илијев дом, треба да привуче нашу пажњу? Матеј 7:19,23; Исаија 58:1.

_____

„За првосвештеника Илија може се рећи да је био племенит, љубазан и благ, истински заинтересован за Божју службу и напредак Његовог дела, човек усрдне молитве. Никада се није противио Речи Божјој. Али му је озбиљно недостајала чврстина карактера и одлучност да осуди грех и праведно казни преступника; због тога се Бог није могао ослонити на њега да израиљски народ одржи чистим. Он својој вери није додавао врлине храбрости и снаге да одлучно и у правом тренутку и на правом месту каже: 'Не.' Грех је грех, а правда је само правда. Труби се мора дати сасвим јасан и одређен звук. Ми живимо у времену страшне безбожности. Ако људи на одговорним положајима не буду широм отворили очи, служење Богу изродиће се у обичну форму. Данас није време да било ко себично гледа само своје личне интересе. Ни за једну реч коју је Бог изговорио не сме се допустити да падне на земљу – да јој се не посвети одговарајућа пажња.

„Поједини чланови у Батл Крику, иако декларативно верују у Сведочанства, практично их бацају под ноге. Веома су малобројни они који те књиге читају са интересовањем, а још је мање оних који живе по њима. У служење Богу све више се увлачи попуштање себи, охолост, мода и хвалисаво разметање. Бог тражи људе одлучне и делотворне, људе који неће моћи да гледају како се подижу идоли и уносе гнусобе, а да не подигну глас свој као труба, указујући народу на безакоња његова и дому Јаковљеву на грехе његове.“ *– IV Сведочанство, 492.*

„Опомене и укори не дају се адвентистима седмог дана зато што они живе нечаснијим животом од хришћана који припадају црквама по имену, нити пак зато што су њихови поступци гори од поступака оних адвентиста који се не покоравају Божјим законима, него зато што они имају велику светлост и што су преко своје вере постали изабран народ Божји који у свом срцу носи Његов закон.“ *– II Сведочанство, 503.*

б. Будући да је Филистеје задесило проклетство због крађе симбола Бога коме се нису клањали, колико времена је прошло док нису вратили ковчег? После колико времена су Израиљци поново почели да цене вредност светог симбола? I Самуилова 6:1; 7:1,2.

Четвртак, 22. март

5. ЧУДО МИЛОСТИ

а. Који усрдни позив је Самуило упутио народу Израиља и како су дивне биле његове последице? I Самуилова 7:3,6.

„На самом почетку своје службе као судија у Израиљу – иако још посве млад – Самуило је на свеопштем сабору у Миспи позвао народ на дубоко кајање пред Богом у посту и молитви. Најсвечаније им је пренео озбиљно сведочанство из уста Божјих; и они су почели да увиђају у чему се налази њихова снага.“ *– IV Сведочанство, 492, 493.*

б. Шта треба да научимо из Божје испољене милости према понизном Израиљу? Зашто, попут њих, треба да преиспитујемо своје срце? I Самуилова 7:7,10,12.

„Стање Божјег народа данас слично је стању идолопоклоничког Израиља. Многи који носе хришћанско име, осим Госпуду служе и другим боговима. Наш Творац захтева од нас да будемо посвећени и одани пре свега Њему. Све што тежи да умањи нашу љубав према Богу, или што стоји на путу наше службе Њему, самим тим постаје наш идол. Некима је идол њихова земља, некима куће, а другима њихова привредна добра. Пословни подухвати предузимају се са ревношћу и преданошћу, док се служби Богу даје друго место. Породична служба је запостављена, на тајну молитву се заборавља. Многи тврде да се према својим ближњима односе правично, и чини се да осећају да, радећи тако, врше целокупну своју дужност. Али није довољно држати само последњих шест заповести. Треба да волимо Господа, нашег Бога, целим срцем. Ништа мање од послушности свакој заповести – ништа мање од љубави према Богу на првом месту, као и једнако снажној љубави према нашим ближњима – не може задовољити захтеве божанског закона.“ – *The Signs of the Times, January 26, 1882.*

Петак, 23. март

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Зашто није довољно прихватити укор?
2. Зашто присуство ковчега завета није било од помоћи на бојном пољу?
3. Које је било значење речи „Ихавод“ у историји Израиља?
4. Илије је био човек молитве; шта му је ипак недостајало у духовном искуству?
5. Како је и нама – попут Израиља – потребно искуство Миспе данас?

Последњи израиљски судија

„Али Самуило рече: Зар су миле Господу жртве паљенице и приноси као кад се слуша глас Његов? Гле, послушност је боља од жртве и покорност од претилине овнујске.“ – I Самуилова 15:22.

„Самуило је имао већег утицаја него (Саул), јер му је живот био обележен верношћу, послушношћу и оданошћу.“ – Патријарси и пророци, 701.

Предлажемо да прочитате: *Патријарси и пророци, 627-651.*

Недеља, 25. март

1. ТАЈНА ПОБЕДЕ

а. Шта можемо научити из искуства Израиља у време Самуиловог службовања? I Самуилова 7:12,17.

_____

_____

„И данас је потребно такво оживљавање праве вере у срцу какво су искусили стари Израиљци. И ми, попут њих, треба да донесемо родове достојне покајања – да одбацимо грехе и очистимо оскрнављени храм срца, како би Христос могао да завлада њиме...

„Кајање је први корак који морају учинити сви који желе да се врате Богу. То дело нико не може учинити за другога, већ сваки за себе. Сваки од нас мора сам своје срце понизити пред Богом и одбацити идоле. Кад будемо учинили све што можемо, онда ће нам и Господ показати своје спасење.

„И када небеска светлост одагна нашу таму, покажимо попут Самуила своју захвалност подижући спомен Господу.“ – The Signs of the Times, January 26, 1882.

б. Зашто онима који тврде да су припадници Божјег народа треба упућивати усрдне позиве све до краја времена? Исаија 2:17-22.

_____

_____

_____

2. СУДБОНОСНИ КОРАК

а. Шта је довело до пада Божјег народа? Осија 4:6. Шта је Самуило учинио како би довео до непрекидног духовног раста међу народом?

_____

„Брига о васпитавању младих огледала се и у томе што су установљене пророчке школе. Ту су примани младићи који су желели да дубље истражују истине Божје Речи и чезнули за мудрошћу одозго како би могли постати учитељи у Израиљу. Пророчке школе основао је Самуило да служе као брана од широм распрострањене покварености, да обезбеђују моралну и духовну добробит омладине и будућу срећу нације, на тај начин што ће подизати људе који ће бити способни да у страху Божјем воде и саветују народ. Ў ту сврху Самуило је окупио много младих људи који су били побожни, разумни и жељни науке. Називали су их пророчким синовима. Општење с Богом и проучавање Његове Речи чинило је да се њиховим природним даровима придружи и небеска мудрост. Учитељи су били људи не само добро упознати са Божјом истином већ који су и сами остварили заједницу са Богом и примили нарочити дар Његовог Духа. Њих је народ поштовао и веровао им како због учености тако и због њихове побожности.

„У Самуилово доба постојале су две такве школе, једна у Рами, пророковом завичају, а друга у Кириjат-Јариму, где се у то време налазио ковчег завета. Касније су подигнуте и друге школе.“ – *Патријарси и пророци, 628.*

б. Шта треба да буде главна тема у таквим школама? Исаија 34:16; Псалам 12:6.

_____

„Ми желимо да цео свет зна да су наши млади образовани не само у научном погледу, већ да су непрестано пред очима имали значај познавања закона Божјег и послушности њему.“ – *College Record, January 1, 1878.*

„Зар у школама старих Јевреја нема много чега што би и данашњи васпитачи са успехом могли примењивати? Онај који је створио човека побринуо се за развој његовог тела, духа и душе. Отуда, прави успех у васпитавању зависи од тога да ли људи верно испуњавају план свога Творца.“ – *Патријарси и пророци, 631.*

3. САМУИЛО РАЗОЧАРАН

а. Са којим разочарањем се Самуило суочио у својој старости? I Самуилова 8:1-3. Како су се људи, у одређеној мери, према њему односили неправедно?

_____

„Бог је (Самуилу) доделио дужност судије, пророка и свештеника и он је неуморно и несебично радио за добро свога народа; под његовом мудром управом народ је заиста напредовао у сваком погледу. Ред је био поновно успостављен, побожност се увећала, а дух незадовољства био је потиснут за извесно време.

„Али кад је остарио, пророк је био приморан да бриге око владавине подели са другима, те је одредио своја два сина за помоћнике. Док је Самуило и даље вршио своју дужност у Рами, синове је послао у Вирсавеју, на јужној граници земље, где је требало да деле правду.

„Самуило је имао пуну сагласност народа кад је својим синовима одредио ову дужност.“ – *Патријарси и пророци, 638.*

„Народ је видео да (Самуилови) синови не иду његовим путем. Мада нису били неваљали и морално прљави, као Илијеви синови, ипак су били склони непоштењу и дволичности. Док су помагали оцу у његовом раду, њихова љубав према наградама и добитку навела их је да у споровима између људи одобравају неправду.“ – *The Spirit of Prophecy, 1, 353.*

„Самуилу нису говорили о случајевима злоупотребе власти у народу. Да му је било познато рђаво понашање његових синова, он би их свакако сменио. Али старешине нису то ни тражиле од њега. Самуило је увиђао да стварни повод представљају незадовољство и гордост.“ – *Патријарси и пророци, 638, 639.*

б. Уместо да траже да неправда буде исправљена, шта су људи захтевали од Самуила? Како је он на то одговорио? I Самуилова 8:4-6.

_____

„Остарели пророк је у тој молби видео прекор уперен против њега лично и настојање да њега одстране. Ипак, није испољио своја права осећања; никога није прекоравао, већ је у молитви изнео целу ствар пред Господа и само од Њега затражио савет.“ – *Патријарси и пророци, 639.*

4. КО ТРЕБА ДА БУДЕ НАШ ЦАР?

а. Како је Господ наложио Самуилу да одговори на молбу народа да им постави цара? Зашто? I Самуилова 8:7,18.

_____

„Сви они који презиру и одбацују верног слугу Божјег, омаловажавају не само тог човека, већ и Учитеља који га је поставио. Они тиме одбацују Божје речи, Његове опомене и савете, одбацују Његов ауторитет.“ – *Патријарси и пророци, 639.*

б. Које вечно начело, појашњено од стране каснијих пророка, Бог жели да искусимо? Осија 13:11; Језекиљ 14:3,8.

_____

„Господ је преко својих пророка унапред рекао да ће Израиљцима владати цареви, али то није значило да ће тај начин владања бити за њих најбољи и у складу са Његовом вољом.

„Кад људи зажеле да иду путем који су сами изабрали, не питајући Бога за савет, или насупрот Његовој откривеној вољи, Он им често учини по жељи како би кроз горко искуство које тако стичу, увидели своју лудост и покајали се за свој грех. Показало се да су људска гордост и људска мудрост опасне воће. Све оно што нам срце зажели упркос Божјој забрани сигурно ће пре служити на проклетство него на благослов.“ – *Патријарси и пророци, 639, 640.*

ц. Након што је први ца - Саул био помазан, како је Бог милостиво тежио да из те ситуације извуче најбоље? I Самуилова 10:1,6,9; 15:17.

_____

д. Шта је Бог коначно био принуђен да учини првом цару? Зашто? I Самуилова 13:14; 15:22,23; Дела 13:20,22. Како Он данас влада својим народом? Ефесцима 4:11,16.

_____

„У Заједници Адвентиста седмог дана Бог није поставио неку царску власт која треба да контролише цело тело или неку грану дела. Он није одредио да терет вођства падне само на неколико људи. Одговорности су расподељене на већи број надлежних људи.“ – *VIII Сведочанство, 253.*

Четвртак, 29. март

5. БОЖАНСКО ЗАВЕШТАЊЕ

а. Именуј један од најтужнијих дана у историји Израиља и објасни зашто је он био толико срцепарајућ. I Самуилова 25:1; Псалам 116:15.

_____

„Израиљски народ примио је Самуилову смрт као ненадокнадив губитак. Смрт је пригрлила великог и доброг пророка и изванредног судију; бол читавог народа био је дубок и искрен...

„Упоређујући Саулово понашање са Самуиловим држањем, народ је увидео како је велика грешка била желети цара само зато да се не би разликовали од осталих народа унаоколо. Многи су са страхом гледали на све већу безбожност и лажну веру које су се ширили у народу...

„Народ је изгубио оснивача и управитеља својих верских школа; али то није било све. Изгубили су човека коме је народ долазио за савет кад год би се нашао у великој невољи, човека који се увек заузимао код Бога за интересе свога народа. Самуилово посредовање увек је уливало осећање сигурности, 'јер непрестана молитва праведног може много помоћи' (Јаков 5:16)...

„У тренутку када је народ због унутрашњих размирица био највише разједињен, а Самуилов мирни и богобојажљиви савет био најпотребнији, Бог је свог остарелог слугу позвао на починак. Горке су мисли обузимале народ док је стајао крај гроба и размишљао о својој лудости што су га одбацили као народног вођу; а он је био у тако тесном додиру са небом да је изгледало да цели Израиљ везује са престолом Јеховиним. Самуило је био тај који их је учио да Бога љубе и да Му се покоравају.“ – *Патријарси и пророци, 701, 702.*

Петак, 30. март

ПИТАЊА ЗА ЛИЧНО РАЗМИШЉАЊЕ:

1. Како је Самуило мудро започео период суђења у Израиљу?
2. Шта открива његове планове за светлу будућност Божјег народа?
3. Иако су и Илије и Самуило имали проблематичне синове, каква је ипак била разлика међу њима?
4. Зашто је толико важно да се у молитви потпуно предамо Божјој вољи?
5. Зашто треба више да ценимо вође попут Самуила?

Razlike u zalasku sunca po gradovima

OSIJEK	oduzeti 10 min	NOVSKA	oduzeti 4 min
POŽEGA	oduzeti 6 min	SPLIT	oduzeti 2 min
DARUVAR	oduzeti 5 min	RIJEKA	dodati 6 min
BJELOVAR	oduzeti 4 min	PULA	dodati 8 min

Zalasci sunca u lekciji odnose se na Zagreb

Bilješke

Razlike naziva knjiga u prijevodu
Varaždinske i Daničić-Karadžić Biblije

Postanak / 1. Mojsijeva
Izlazak / 2. Mojsijeva
Levitski zakonik / 3. Mojsijeva
Brojevi / 4. Mojsijeva
Ponovljeni zakon / 5. Mojsijeva
Jošua / Jozua Nunov
1. Kraljevima / 1. Carevima
2. Kraljevima / 2. Carevima
1. Ljetopisa / 1. Dnevnika
2. Ljetopisa / 2. Dnevnika
Izreke / Priče Salamunove
Tužaljke / Plač Jeremijin
Hošea / Ozej
Sofonija / Sefanija
Hagaj / Agej

JANUAR 2018.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	(Ž. V. = Želja vjekova)
1.	Ned.	Izlazak 24:12-18	Job 16:1-6	Ž. V. str. 441
2	Pon.	Izlazak 29:38-43	Job 16:11-16	Ž. V. str. 442
3	Uto.	Izlazak 23:12-13	Job 16:17-22	Ž. V. str. 443
4	Sri.	Izlazak 32:1-4	Job 17:1-8	Ž. V. str. 444
5	Čet.	Izlazak 32:5-8	Job 17:9-16	Ž. V. str. 445
6	Pet.	Izlazak 32:9-13	Psalam 104:25-35	Zalazak s. 18:28
7	Sub.	Izlazak 32:14-16	Psalam 103:1-6	Zalazak s. 18:26
8	Ned.	Izlazak 32:17-21	Job 18:5-11	Ž. V. str. 446
9	Pon.	Izlazak 32:22-26	Job 18:17-21	Ž. V. str. 447
10	Uto.	Izaija 66:22-23	Job 19:1-7	Ž. V. str. 448
11	Sri.	Izlazak 32:27-30	Job 19:8-13	Ž. V. str. 449
12	Čet.	Izlazak 32:31-34	Job 19:14-19	Ž. V. str. 450
13	Pet.	Izlazak 33:1-4	Psalam 103:7-14	Zalazak s. 18:17
14	Sub.	Izlazak 33:7-10	Psalam 103:15-22	Zalazak s. 18:15
15	Ned.	Izlazak 33:11-18	Job 19:20-24	Ž. V. str. 451
16	Pon.	Izaija 6:5-8	Job 19:25-29	Ž. V. str. 452
17	Uto.	Psalam 118:20-25	Job 20:4-8	Ž. V. str. 453
18	Sri.	Izlazak 32:27-30	Job 20:26-29	Ž. V. str. 454
19	Čet.	Izlazak 34:1-5	Job 21:1-9	Ž. V. str. 455
20	Pet.	Izlazak 34:6-9	Psalam 102:1-11	Zalazak s. 18:05
21	Sub.	Izlazak 34:10-14	Psalam 102:12-18	Zalazak s. 18:03
22	Ned.	Izlazak 34:28-31	Job 21:11-15	Ž. V. str. 456
23	Pon.	Levitski 1:1-5	Job 21:16-21	Ž. V. str. 457
24	Uto.	Psalam 19:7-10	Job 21:22-27	Ž. V. str. 458
25	Sri.	Levitski 10:1-3	Job 21:28-34	Ž. V. str. 459
26	Čet.	Levitski 10:8-11	Job 22:1-7	Ž. V. str. 460
27	Pet.	Levitski 16:17-22	Psalam 102:19-28	Zalazak s. 17:53
28	Sub.	Levitski 16:29-31	Psalam 101	Zalazak s. 17:51
29	Ned.	Levitski 19:11-17	Job 22:13-21	Ž. V. str. 461
30	Pon.	Levitski 19:30-32	Job 22:22-26	Ž. V. str. 462
31	Uto.	Psalam 119:1-8	Job 22:27-30	Ž. V. str. 463

FEBRUAR 2018.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	(Ž. V. = Želja vjekova)
1.	Sri.	Levitski 20:6-8	Job 23:1-6	Ž. V. str. 464
2	Čet.	Izaija 8:19-20	Job 23:7-10	Ž. V. str. 465
3	Pet.	1. Samuelova 28:6-7	Psalam 98	Zalazak s. 16:41
4	Sub.	1. Samuelova 28:11-14	Psalam 97	Zalazak s. 16:40
5	Ned.	1. Samuelova 28:15-19	Job 24:19-25	Ž. V. str. 466
6	Pon.	1. Samuelova 31:3-6	Job 25:1-6	Ž. V. str. 467
7	Uto.	Psalam 119:11-18	Job 26:7-14	Ž. V. str. 468
8	Sri.	Levitski 20:26-27	Job 27:1-7	Ž. V. str. 469
9	Čet.	Otkrivenje 21:7-8	Job 27:14-17	Ž. V. str. 471
10	Pet.	Otkrivenje 22:15-16	Psalam 961-8	Zalazak s. 16:32
11	Sub.	Pn. zakon 18:10-12	Psalam 96:8-13	Zalazak s. 16:31
12	Ned.	Hebreji 2:9-11	Job 28:12-18	Ž. V. str. 472
13	Pon.	Hebreji 2:14-18	Job 28:19-28	Ž. V. str. 473
14	Uto.	Psalam 119:29-34	Job 29:1-10	Ž. V. str. 475
15	Sri.	Hebreji 3:1-6	Job 29:11-20	Ž. V. str. 476
16	Čet.	Hebreji 3:12-16	Job 29:21-25	Ž. V. str. 477
17	Pet.	Hebreji 4:1-3	Psalam 95:1-7	Zalazak s. 16:24
18	Sub.	Hebreji 4:12-16	Psalam 94:12-23	Zalazak s. 16:23
19	Ned.	Hebreji 5:1-6	Job 30:15-20	Ž. V. str. 478
20	Pon.	Hebreji 5:7-9	Job 30:23-28	Ž. V. str. 479
21	Uto.	Psalam 119:40-45	Job 31:16-23	Ž. V. str. 480
22	Sri.	Hebreji 6:17-20	Job 31:26-30	Ž. V. str. 481
23	Čet.	Hebreji 8:1-5	Job 31:32-40	Ž. V. str. 482
24	Pet.	Hebreji 8:10-12	Psalam 93	Zalazak s. 16:18
25	Sub.	Hebreji 9:11-14	Psalam 92	Zalazak s. 16:18
26	Ned.	Hebreji 9:22-26	Job 32:6-9	Ž. V. str. 483
27	Pon.	Hebreji 10:4-7	Job 32:9-12	Ž. V. str. 484
28	Uto.	Psalam 119:46-50	Job 32:13-18	Ž. V. str. 485
29	Sri.	Hebreji 10:22-25	Job 32:18-22	Ž. V. str. 486
30	Čet.	Hebreji 10:35-39	Job 32:22-28	Ž. V. str. 487

MART 2018.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	(Ž. V. = Želja vjekova)
1.	Pet.	Hebreji 12:1-6	Psalam 91:1-8	Zalazak s. 16:14
2	Sub.	Psalam 119.51-56	Psalam 91:9-16	Zalazak s. 16:14
3	Ned.	Hebreji 12:21-26	Job 33:1-4	Ž. V. str. 488
4	Pon.	Otkrivenje 6:12-17	Job 33:5-9	Ž. V. str. 489
5	Uto.	Jerem. 4:23-26	Job 33:10-13	Ž. V. str. 490
6	Sri.	Izaija 24:1-6	Job 33:14-18	Ž. V. str. 491
7	Čet.	Sefanija 1:14-18	Job 33:19-24	Ž. V. str. 492
8	Pet.	Joel 1:15-20	Psalam 90:1-9	Zalazak s. 16:12
9	Sub.	Psalam 119:62-68	Psalam 90:10-17	Zalazak s. 16:12
10	Ned.	Otkrivenje 3:10-12	Job 33:25-28	Ž. V. str. 493
11	Pon.	Otkrivenje 7:1-4	Job 33:29-33	Ž. V. str. 494
12	Uto.	Otkrivenje 7:13-17	Job 34:1-7	Ž. V. str. 495
13	Sri.	Otkrivenje 10:1-7	Job 34:12-17	Ž. V. str. 496
14	Čet.	Otkrivenje 11:15-18	Job 34:18-22	Ž. V. str. 497
15	Pet.	Otkrivenje 12:10-12	Psalam 89:1-8	Zalazak s. 16:13
16	Sub.	Psalam 119:71-77	Psalam 89:13-24	Zalazak s. 16:13
17	Ned.	Otkrivenje 13:1-3	Job 34:31-37	Ž. V. str. 498
18	Pon.	Otkrivenje 13:6-8	Job 35:12-16	Ž. V. str. 499
19	Uto.	Otkrivenje 13:13-17	Job 36:5-10	Ž. V. str. 500
20	Sri.	Otkrivenje 17:3-6	Job 36:15-17	Ž. V. str. 501
21	Čet.	Otkrivenje 17:12-14	Job 36:18-21	Ž. V. str. 502
22	Pet.	Otkrivenje 19:19-20	Psalam 89:30-37	Zalazak s. 16:15
23	Sub.	Psalam 119:96-101	Psalam 86:11-17	Zalazak s. 16:16
24	Ned.	Otkrivenje 16:15-18	Job 38:1-7	Ž. V. str. 503
25	Pon.	Otkrivenje 22:11-14	Job 39:34-38	Ž. V. str. 504
26	Uto.	Otkrivenje 14:1-5	Job 40:1-7	Ž. V. str. 506
27	Sri.	Otkrivenje 15:2-4	Job 42:1-5	Ž. V. str. 507
28	Čet.	Otkrivenje 20:11-15	Job 42:6-8	Ž. V. str. 509
29	Pet.	Otkrivenje 21:1-7	Job 42:9-12	Zalazak s. 16:20
30	Sub.	Otkrivenje 21:9-14	Psalam 37:8-11	Zalazak s. 16:20
31	Ned.	Otkrivenje 21:22-27	Job 42:12-17	Ž. V. str. 510

Дарови прве суботе

6. јануар

Пројекат за изградњу цркве у Таргу Мурешу, Румунија

(страница 6)

3. фебруар

Прилог прве суботе за хуманитарну помоћ угроженима у непогодама

(stranica 25)

3. март

Дар прве суботе за старачки дом „Добри Самарићанин“ у северном Бразилу

(stranica 46)